

SLOVENSKI LIST

Naročnina: Za Ameriko in za celo leto \$ arg. 6.—; za pol leta 3.50; Za druge dežele 2.50 USA-Dolarjev.

PERIODICO DE LA COLECTIVIDAD YUGOESLAVA

Dirección y Administración: Gral. César Díaz 1657, U. T. 59-3667 Bs. Aires

POSAMEZEN IZVOD: 10 ctvs.

LIST IZHAJA OB SOBOTAH

Rokopisi se ne vračajo

Leto VIII.

BUENOS AIRES, 13. FEBRUARJA 1937

Štev. 6

SAMOPOMOČ

Če je že naše prosvetno delo v Argentini težko in premalo uspešno zaradi razdrobljenosti sil, zaposlenih po mnogih malih društvih, in zaradi pomanjkanja osrednje organizacije, ki bi vse to delo smotrno vodila, je pomanjkanje sleherne organizacije še posebno škodljivo v gospodarskem življenju našega izseljenca. Koliko pošiljajo naši ljudje denarja odtod v Evropo, je težko reči, a te številke so bile nekoč zelo visoke in se bodo sedaj zopet dvigale; od vsake take pošiljave ostane nekaj pri tistem, ki jo je izvršil. Koliko imajo naši izseljenci naloženega denarja po hranilnicah in bankah, je že za glavno mesto mogoče le približno oceniti, medtem ko se mali jugoslovanski kapitali, raztreseni po zavodih v provincah širnega državnega teritorija, (na katerem je najti naše kolonije od skrajnega severa do skrajnega juga), docela odtegujejo vsakemu pregledu; ves ta denar ne daje samo skromnih obresti vlagatelju, ampak je tudi drugače ploden, toda njegove sadove pobira izključno zavod in izseljenec niti ne ve zanje. Mnogo naših ljudi si je ustvarili skromen domek kje na periferiji mesta in se je nato v sili prepričalo, kako težko jih tepe pomanjkanje kredita in kako so vprav zaradi tega včasih v nevarnosti, da pridejo ob vse, kar so si z žulji in pritrgovanjem v mnogih letih zgradili.

Ta očitna resnica, da kapital, ki ga predstavlja skupnost izseljenkega prihranjenega denarja, koristi v glavnem ne vemo komu, neki anonimni družbi, v kateri pa izseljencev ni, in da gospodarski šibkemu izseljencu redoma odreka pomoč, ko bi je od njega potreboval, je nagnala razne narodnosti, da so si ustvarile zavode, v katerih skušajo zbrati denarne sile svoje kolonije. Po zelo slabih izkušnjah mnogih let z različnimi bankami so Čehoslovaki sedaj jeli misliti na ustanovitev velikega denarnega zavoda in priprave so, kakor je tukajšnjemu poslovnemu svetu splošno znano, že precej daleč napredovale; vprašanje potrebnega kapitala je po obvestilih, ki smo jih prejeli z najboljšega poučenega mesta, lahko rešljivo. Zanimivo je pri tem, da Čehoslovaki ponujajo tudi nam, Jugoslovanom, naj bi v tem zavodu sodelovali — ponudba, ki jo bodo morali naši merodajni čimtelji vsestransko proučiti, ker bi tudi to bilo dejanje samopomoči v obrambi naših gospodarskih koristi, če ne najdemo še uspešnejšega načina.

Da je naša obramba tako slabotna, sta kriva, kakor se zdi, zlasti dva pojavi našega gospodarskega življenja: revščina naše kolonije in globoko nezaupanje do tistih, ki izseljencu ponujajo svoje denarstvene usluge. Od teh dveh ovir je prva lažje premagljiva, zakaž naj tudi posamezniki med nami ne razpolagajo z zelo velikimi prihranki, celota jugoslovanskega kapitala v Ar-

Revolucionarci zasedli Malago

OKUPACIJA TEGA MESTA SE JE IZVRŠILA S POMOČJO MOČNIH ITALIJANSKIH ODDELKOV, KI SO SE ZADNJI ČAS IZKRCALI V ŠPANJI — POLOŽAJ PRI MADRIDU NEIZPREMENJEN — BREZPLODNA PRIZADEVANJA LONDONSKEGA NEVTRALNOSTNEGA ODBORA

Po štirimesečnem brezuspešnem obleganju Madrida, kjer so revolucionarji in republikanci osredotočili vse svoje napore, je prišla te dni v svet novica, ki je obrnila pozornost svetovne javnosti na južno obalo Iberskega polotoka: revolucionarji so zasedli Malago, pomembno pristanišče v Sredozemskem morju, ki je bilo v rokah vladnih pristašev in so ga uporniki že delj časa oblegali.

Malaga se ni mogla držati, ker so jo branili vojaško neizvežbani prostovoljci, ki tudi niso razpolagali z zadostnimi tehničnimi sredstvi, da bi se mogli upirati resnejši ofenzivi, in tudi na pomoč valencijanske vlade, katera je vse razpoložljive sile koncentrirala v Madridu, nikakor niso mogli računati. Revolucionarji so zasedli Malago, pomembno pristanišče v Sredozemskem morju, ki je bilo v rokah vladnih pristašev in so ga uporniki že delj časa oblegali.

Današnja Evropa

Francoski publicist Roland Dorgelé je prepotoval Rusijo, Nemčijo in Italijo ter je o svojih vtisih napisal vrsto člankov v listu "L'Intransigeant"; pisce prihaja do naslednjih zaključkov:

"Od Severnega pa do Jadranskega morja, od bregov Rena pa do Volge sem zaman iskal moč, ki bi imeli še kakšno drugo pravico razen te, da smejo biti hlapeci. Nisem jih našel. Povsod sem našel samo na delavce in vojake. Naj si bo pod srpom, pod kljukastim križem ali pod snopom, vsi samo ubogajo: velika vojašnica je to kjer vihra na tisoče zastav. Potrebno je bilo, da sem naredil to popotvanje po deželah diktatur, ker sedaj bolj vroče ljubim ono, kar imam: svobodo. Polovica Evrope vpije: "Živela oblast, živela sila". Odgovorjajmo jim z našim vzklikom: "Živela svoboda!"

gentini predstavlja vendarle vsote, ki bi, dobro organizirane, mogle blagodejno poseči v naše gospodarsko življenje.

Resnejša ovira je nezaupanje našega človeka, ki je bil — preprost, zaupljiv, nepoučen in mnogokrat s kričavo reklamo zbežan — tolikokrat prevaran od brezvestnih ljudi, da sedaj že nikomur ne verjame več. Take podle prevare, zlasti z nakazovanjem denarja, se vršijo še vedno in so največja zapraka, da je v našem izseljencu težko vzbuditi vero v novo gospodarsko podjetje in da ne bo lahko nagniti njegovo voljo, da bi pri njem sodeloval. Vera v vernost kreditnega podjetja bi se utrdila le, če bi ga vodili izkušeni, do skrupuloznosti pošteni in v poslovanju do pedantnosti natančni možje, ki jih bo kolonija spočetka nezaupano gledala, a ki bodo znali začetni odpor premagati z vestnostjo svojega dela in z njega uspehi.

Če se izvede misel jugoslovanske gospodarske samopomoči, ki jo je na novo sprožil tudi "zadrugar" v zadnji številki Slovenskega lista, bi to ne bilo le v veliko korist posameznika v naši narodni skupnosti, marveč bi vse življenje naše kolonije do bilo trdnjše, trajnejše temelje.

Malaga se ni mogla držati, ker so jo branili vojaško neizvežbani prostovoljci, ki tudi niso razpolagali z zadostnimi tehničnimi sredstvi, da bi se mogli upirati resnejši ofenzivi, in tudi na pomoč valencijanske vlade, katera je vse razpoložljive sile koncentrirala v Madridu, nikakor niso mogli računati. Revolucionarji so zasedli Malago, pomembno pristanišče v Sredozemskem morju, ki je bilo v rokah vladnih pristašev in so ga uporniki že delj časa oblegali.

Malago so revolucionarji zasedli s pomočjo močnih oddelkov italijanskih "prostovoljcev", ki so se s tremi potniškimi ladjami pripeljali v Cadiz, opremljeni z najmodernejšimi vojnimi sredstvi. Valencijanska vlada trdi, da je ta nova intervencija Italije v španske zadeve posledica dogovorov med Mussolinijem in nemškim ministrom Goeringom, ki sta baje prišla do zaključka, da je treba revolucionarjem na vsak način zagotoviti zmago. Vesti o izkrcanju svojih "prostovoljcev" Italijani niso zanikali in da ne morejo biti neutemeljene, o tem priča tudi nagli uspeh pohoda na Malago. Na Španjskem je baje 50.000 italijanskih "prostovoljcev".

V skladu z italijanskimi in nemškimi načrti glede Španije bi bile tudi težkoče, ki jih londonskemu nevtralnostnemu odboru povzročajo zastopniki Rima in Berlina. Načrt kako naj bi se dejanski preprečilo nadaljnje pošiljanje orožja, municije in bojevnikov iz tujih dežel na Španjsko, je že v vseh podrobnostih izdelan, vendar pa iščejo Italijani in Nemci vsak dan nove komplikacije, ki povzročajo, da so londonski razgovori brezplodni. Zato je tudi več ko upravičeno mnenje nekaterih, da bosta Italija in Nemčija šele tedaj pristali na blokado španskih obali, ko bosta prepričani, da je zmaga Francu zagotovljena; ta čas pa s podvojeno vneto pošiljata v Španijo izdatno pomoč revolucionarjem.

Pri Madridu se položaj ni izpremenil. Že štiri mesece si revolucio-

narci zaman prizadevajo, da bi mesto zasedli ali vsaj obkolili. Republikanci so v tem času tako utrđili svoje postojanke, da je padel Madrida, po mnenju vojaških izvedencev, skoro nemogoč. Na strani upornikov se bijejo na madridski fronti tudi nemške čete, vendar pa njihova prisotnost doslej še ni spremenila položaja. V zvezi z nemškim vmešavanjem v špansko državljansko vojsko, bi utegnili zanimati dejstvo, da na pr. nemški generalissimo Ludendorff tega vmešavanja nikakor ne odobrava. Napisal je pred nedavnim v neki svoji reviji daljši članek, v katerem trdi, da se bo Nemčija hudo opekla s Francom. Ludendorff trdi, da nimajo revolucionarji nikakih izgledov na uspeh v sedanji vojni in napoveduje, da bodo tudi Italijani pustili Nemce na cedilu, ko se bodo o tem prepričali. Nemčija pa se bo es svojo trmoglavostjo tako zapletla v brezupno revolucionarno zadevo, da bo izzvala še večje nerazpoloženje Francije in Anglije ter si nakopala vojaško, politično in gospodarsko blokado.

Nemški propagandni minister Goebbels je revijo seveda zaplenil, en izvod jo pa le srečno priromal v Pariz, kjer je seveda Ludendorffov članek vzbudil največjo pozornost.

Notranji položaj v Jugoslaviji

Pred nekaj dnevi je tukajšnja Prens objavila zanimivo poročilo F. Jahna o notranjem položaju v Jugoslaviji. Pravi, med drugim:

Sedaj, ko je prijateljska pogodba z Bolgarijo že podpisana ter se izboljšujejo tudi odnosi z Italijo, posveča načelnik vlade dr. Stojadinović svojo največjo pažnjo konsolidaciji notranjega položaja v Jugoslaviji in hoče rešiti najprej dvoje najbolj nujnih vprašanj: hrvatsko vprašanje in ratifikacijo konkordata z Vatikanom.

Čeprav je bil Stojadinović, odkar je prevzel vlado, ves čas zelo vpluden s Hrvati, se hrvaški poslanci, izvoljeni maja 1935, niso udeležili doslej niti ene same seje parlamenta, ker se volitve, po njihovem mnenju niso vršile v redu. Sedaj pa izgleda, da je prvemu ministru uspelo prepričati o iskrenosti njegovih namenov dr. Mačka, s katerim je imel že nekoliko razgovorov.

Zelo pomemben dogodek je, da se je po sedmih letih prostovoljnega proganstva vrnil z Dunaja bivši poljedelski minister Avgust Košutić, zet pok. Stjepana Radića, ustanovitelja hrvatske kmečke stranke. Košutić je prevzel sedaj posle strankinega glavnega tajnika ter je izrazil zaupanje v končno poravnano nesporazumov med Srbi in Hrvati.

"To tolmačijo kot znak" pravi poročevalec dobesedno, "da je beograjska

RAZNE VESTI

Trocki je izjavil, da je pripravljen predati se "moskovskim krvnikom", če bi nepristranska mednarodna komisija ugotovila, da so obdolžitve, ki jih je proti njemu formulirala sovjetska vlada, utemeljene. Pozval je Stalina, naj izjavi, ali je pripravljen predložiti taki komisiji dokaze o njegovi krivdi.

Italijanska vlada je sklenila povečati število oficirjev redne vojske in sicer "z ozirom na položaj, v katerem se nahaja imperij". Razlagajo, da hoče Mussolini imeti vojsko dobro pripravljeno, dokler se položaj v Evropi ne izzest.

Turški zunanji minister je bil na obiskih v Rimu, kjer se je z ministrom Cianom domenil, da bo tudi Italija pristala na dogovor o Dardanelih. Ta sporazum med Italijo in Turčijo, ki si nista bili baš preveliki prijatelji, razlagajo kot posledico italijansko-angleškega dogovora glede spoštovanja medsebojnih interesov na Sredozemskem morju.

Valencijanska vlada je ostro nastopila proti španskim trockijevcem ter je razpustila vse podružnice njihove organizacije POUM (Partido Obrero Unificado Marxista); dolži jih, da rovarijo proti republikanski vladi in podpirajo vstaje.

Huda letalska nesreča se je dogodila pri San Franciscu, v Združenih državah, kjer je padlo v morje letalo "United Air Lines"; osem potnikov in troje članov posadke je utonilo.

Argentinska vlada je razpisala v New-Yorku posojilo od 70.000.000 dolarjev v konverzijske namene; s sedaj dobljenim denarjem, na katerega bo plačevala 4 od sto obresti, bo odplačala dvo posojil iz let 1923 in 1927, pri katerih so znašale obresti 6 od sto. Argentinska državna blagajna bo s tem prihranila letnih 5.800.000 na obrestih. Novo posojilo je imelo izreden uspeh, ker je bilo v nekaj urah krito, kar dokazuje, da uživajo argentinske državne finance veliko zaupanje pri mednarodnih kapitalistih.

Na prometni berlinski ulici se je raztreščilo vojaško letalo, v katerem se je vozilo pet oseb, ki so umrle med plamenom.

Končala se je velika stavka avtomobilskih delavcev družbe General Motors v Združenih državah Severne Amerike. Trajala je 42 dni in zmagali so delavci, ki jim je družba morala zvišati plače, kakor so zahtevali.

General Faupel dosedanji nemški odpravnik poslov pri Francovi vladi, bo odslej zastopal berlinsko vlado pri revolucionarjih s činom ambasadorja.

Zena italijanskega prestolonaslednika je rodila sina.

33 milijonov peset je daroval španskim revolucionarjem bogataš grof de Romanones in markiz de Fontalba, ki je bil v začetku državljanske vojne na strani republikancev ter je vladi dal 2 milijona peset, je sedaj prestopil k vstašem ter je Francu dal na razpolago 25 milijonov peset.

ška vlada, po mnogih obotavljanjih, sedaj pripravljena dati Hrvatom obširno avtonomijo, katero zahtevajo že ves čas odkar so mirovne pogodbe ustvarile Jugoslavijo. Tak sporazum bi mogel ustvariti pogoje za poznjšo vključitev Bolgarov v federacijo vseh južnih Slovanov na Balkanu".

Argentinske vesti

NA DALJNEM VZHODU

Pozor!

ZIVAHNA VOLILNA KAMPANJA V SANTA FE

Opozicionálni radikali in vladni "antipersonalisti" so razvili po vsej pokrajini Santa Fe izredno živahno kampanjo za volitve, ki jih je intervencija sklicala za prihodnje nedeljo 21. t.m., med naprednimi demokrati in med socialisti pa ni opaziti prevladne volilne vneve, ker se pač obe stranki zavedata, da se bori brez upa na zmago.

Interventor Bruchmann je izdal proglas, v katerem obljublja, da bo vsakemu volilecu zagotovljena največja volilna svoboda, vendar pa so radikali že sedaj pritožujejo, da se za te obljube policija ne zmeni, saj je zadnje dni v Rosariu in v nekaterih drugih manjših krajih samovoljno aretirala več radikalnih voditeljev. Radikalni kandidat za mesto guvernerja je dr. Mosca, njegov "antipersonalistični" tekmeec pa bivši minister Iriondo.

AVENIDO GRAL. PAZ BODO ZAČELI GRADITI

V kratkem bodo začeli graditi veliko avenida General Paz, ki bo tekla ob periferiji mesta, od Riachuela do reke La Plata, ter bo tvorila mejo med buenosairesko občino in pokrajino istega imena. Avenida bo 100 metrov široka, v dolžini pa bo merila svojih 25 kilometrov. Z delom bodo najprej začeli med Riachuelom in Rivadavio, potem pa bo kmalu prišel na vrsto še drugi del orjaške ceste. Računajo da bo avenida popolnoma končana že v začetku prihodnjega leta in da bodo stroški znašali vкупno devet milijonov pesov.

OBNOVITEV TRANSANDSKE ŽELEZNIŠKE PROGE

Predsednik republike je v četrtek podpisal dekret glede obnove transandske železniške proge, ki so jo bila poškodovana neurja in poplave, a jo družba ni hotela več popraviti, ker je bila progа pasivna. Vso aktivno transandske družbe bo odkupila država, ki bo poskrbela, da se čim prej vzpostavi železniški promet s Chilejem.

Reklamna cena

JAME.

Popolno pohištvo za jedilnico in spalnico
\$ 225.—

Avda. SAN MARTIN 2780
U. T. 59-0504
(Na pol kvadre) Buenos Aires

Dr. ADOLFO HELMANN

Bivši zdravnik bolnišnice Alvear, po rodu Ukrajinec

Sprejema od 16. do 18., v nujnih slučajih pa ob katerikoli uri
Av. SAN MARTIN 6059
U. T. 59 — Devoto — 1523

ANGEL VELJANOVSKY

UVOZ — ZASTOPSTVA — IZVOZ

Edini uvoznik jugoslovanskih suhih gob in semen za Argentinijo in Uruguay

25 DE MAYO 726 BUENOS AIRES

P. T. 31 - Retiro 3315

ŠPANSKI POSLANIK V BUENOS AIRESU PODAL OSTAVKO

Španski poslanik v Buenos Airesu M. Diez Canedo je podal ostavko na svoje mesto in je valeneijanska vlada njegovo demisijo sprejela. Vzrok poslanikovega koraka ni znan. Mnoga španska združenja iz Buenos Airesa, Rosaria, Córdoba in drugih krajev Argentine so se obrnila brzojavno na predsednika španske vlade Larga Caballera s prošnjo, naj bi vplival na g. Diez Canedo, da bi še nadalje ostal za poslanika v tem mestu, ker tukajšnji vladi vdan španski priseljenci v vsem odobravajo njegovo dosedanje delo.

STRAŠEN VIHAR V FORMOSI

V ponedeljek je razsajal v Formosi hud vihar, ki je kakim 40 hišam odnesel strehe in posebno hudo poškodoval poslopje tamošnje policije in urade javne pomoči. Reka je bila tako razburkana, da ladji General Alvear in Bruselas nista mogli v pristanišče. Poročila pravijo, da je neurje divjalo s takšno silovitostjo, da se je ljudi polastila huda panika, ker so mislili, da je potres.

VELIK POŽAR NA DOCK SUDU

V četrtek popoldne je izbruhnil silovit požar v skladišču lesa družbe Collazzo y Cia. na Dock Sudu, in sicer na manzani, ki jo tvorijo ulice García, Cuba, Pellegrini in Fraga. Zgorela je ogromna količina lesa in ogenj je bil tako hud da je ograjata — in deloma tudi poškodovata — nekatere hiše v sosednjih manzahn.

Na kraj požara so takoj prihiteli prostovoljni gasilci iz Avellanede, ker pa sami niso mogli biti kos preveliki nalogi, so priklicali na pomoč še ojačenja iz raznih bližnjih krajev. Po šest-urnem napornem delu se jo ognjegascem posrečilo omejiti požar tako, da je bila odstranjena vsaka večja nevarnost. Škoda je ogromna. Policija je uvedla preiskavo, da bi ugotovila, kako je požar nastal. Aretirala je enega izmed družabnikov, Alfredo Canevara, ter čuvaja in nekega uradnika, ki so se nahajali v skladišču, ko je začelo goreti.

KOMISARJA SO USTRELILI NA KORZU

V La Plati na ulici šte. 50, kjer se je vršil pustni korzo, so se v nedeljo zvečer vozili tudi štirje fantalini, ki so se tako nespodobno obnašali, da je službojoči policijski komisar Delfor — vkljub pustni prizanesljivosti — smatral za svojo dolžnost, da razgarajajo pozove k redu. Njegove besede pa niso nič pomagale, marveč so fantalini še nadalje žalili, posebno ženske, z nedopustnimi besedami in z nedopustnim obnašanjem. Komisar je tedaj poklical redarja ter mu naročil, naj razgrajajo spravi s korza. Fantalini je pa to tako razgrela, da je eden izmed njih potegnil revolver ter začel streljati proti komisarju. Komisar,

ki ga krogle niso zadele, je še sam segel po orožju ter je enega izmed napadalec rnil. Tedaj pa se je začela prava vojska: fantalini so poskakali z vozila ter z več strani hkratu začeli strajati na nesrečnega komisarja, ki se je kmalu mrtev zgrudil. Med navzočnim občinstvom je seveda nastala velika panika, ki so jo napadalec izrabili za beg. Ker so pa policiji znani, se pač dolgo ne bodo mogli skrivati.

TOLOVAJ "PIBE CABEZA" PADEL V SPOPADU S POLICIJO

V torek zvečer je šel po vsem mestu glas, da je zloglasni vodja razbojniške tolpe "Pibe Cabeza" padel v spopadu s policijo, dočim je eden izmed njegovih pajdašev, ki se je nahajal v njegovi družbi, na neverjeten način pobegnil.

Dne 27. januarja se je policiji posrečilo aretirati nekega Miguela Rittondalija, o katerem je sumila, da mora kaj podrobnejšega vedeti o imenovani razbojniški tolpi. In res je aretirani izpovedal, da pozna tolovaja, da se "Pibe Cabeza" in njegove "sodclavec" Caprioli nahajata v Buenos Airesu ter da obiskujeta svoji ljubici. "Cabezovo" ljubico je policija poznala, ker je imela pred nedavnim z njo opravka, pa torej ni bilo težko izslediti hišo, v kateri so se tolovaji zbirali; hiša se je nahajala v okraju Mataderos, na ulici Manuel Artigas. Policija je hišo zastražila; v torek, okrog 8. zvečer, so stražarji opazili, da zapuščata hišo dva moška, izmed katerih je bil eden "Pibe Cabeza". Na ul. J. B. Alberdi sta vzela colectivo šte. 49 in policija je s svojim vozilom takoj krenila za njima. Tolovaja sta kmalu razumela, da sta zasledovana. Na ul. Guardia Nacional sta izstopila, izvlekla revolverja ter začela izza vogala neko hišo in izza drevesa streljati proti policijskemu vozilu. Policaiji so na ogenj odgovorili in vnela se je praveata bitka — boj na življenje in smrt. Dva policajca so krogle ranile, končno pa je tudi tolovajskega poglavarja zadela smrtonosni strel. Njegov tovariš, ki ni bil nihče drugi ko Caprioli, se je bojeval dalje, dasi je bil dva krat ranjen v nogo. Ko je videl, da ne more več kljubovati policajem ki so ga začeli obkoljevati, je začel bežati po ul. J. B. Alberdi; ko je prihitel za njim colectivo, je Caprioli skočil vanj ter z revolverjem v roki strahoval potnike in šoferja, ki je moral voziti po ulicah, koder je tolovaj hotel. Na križišču ulic Gaona in Segui je ukazal ustaviti, nakar je vzel v nasprotni smeri prihajajoči taksi ter se je z njim odpeljal.

Predrznost tega tolovaja presega že vse meje verjetnosti. Med vožnjo po Rivadavia je namreč prisilil trgovca Caburija, da je sklekel hlače ter jih dal njemu, ker so bile njegove vse krvave. Nato je nadaljeval svojo vožnjo v doslej nepoznano smer.

Policija je aretirala tudi obe ljubici. Ko je vdrla v hišo, je našla na mizici iz časnika izrezano sliko "Cabezovo" in poleg nje gorečo svečo. Ljubica pok. "Cabeze" je bila neka María Inés Romano, stara 27 let, ki je zaradi tolovaja pobegnila z doma; Capriolova priležnica pa se imenuje Dora Costa de Romano, stara je 24 let, ločena od moža in mati dveh otrok.

Japonska je v četrtek praznovala svojo 2.597-letnico svojega obstoja. Ob tej priliki so bile velike vojaške parade po vsej deželi.

Kot poroča neki francoski profesor, ki je sam potoval po Daljnem vzhodu, je Japonska notranje zelo nesložna. Vojska, trgovina, industrija in poljedelstvo živijo v velikem nasprotstvu. Veleindustrija dolži vojsko, da tira državo v propast, zadnja pa dolži gospodarstvenike, da gulijo ljudstvo do kosti.

Japonsko vojsko tvorijo brezposelni, ki so naravno prežeti socialnih teženj. Veleindustrija in veletrgovina trdi, da so brezposelni vsi komunisti ter nočejo nič slišati o pravični agrarni reformi, ki bi jim nudila življenjski obstoj.

Zunanjepolitični položaj Japonske tudi ni nič boljši. Vojska in mornarica je res ena prvih na svetu, toda Japonska je kot Nemčija i Italija preveč osamljena od ostaloga sveta. Združene države in Anglija niso kar nič naklonjene japonskemu imperiju. Največja sovražnica Japonske pa je Rusija. Na Japonskem je javno mnenje tako, da je spopad med Rusijo in Japonsko neizogiben. Vprašanje pa je, komu v prid bi se vojna iztekla.

Omenjeni profesor je mnenja, da bi brez dvoma Rusi zmagali. Tega mnenja so tudi vojaški strokovnjaki, ki niso naklonjeni sovjetski Uniji.

Rusija ima na vzhodu stalno vojsko 200.000 mož, t. j. 10% celokupne ruske vojske. Ta armada je tehnično na višku. Japonska bi lahko postavila nasproti samo 17 divizij, več pa nikakor ne, ker bi ji drugod premanjkovalo obrambe.

Zasedba Mandžurije je povzročila velike stroške japonski državi.

Oblast sedaj išče pobeglega Capriola.

MAFFIA MED SEBOJ

V ponedeljek ponoči je član zloglasne maffie Andrés Vinti umoril v cordobski jetnišnici svojega pajdaša Joséja Frendo. Oba sta bila člana zločinske tolpe, ki je pred par leti ugrabila in umorila Abela Ayerzo, sina znane bogate argentinske družine.

KROJAČNICA LEOPOLD UŠAJ

Sedaj v novih prostorih, zraven prejšnje krojačnice, kjer boste zmerom in v vsakem oziru najbolje postreženi.

GARMENDIA 4947 — Bs. Aires Paternal

STARŠEM IZ VILLE DEVOTO

Starše iz Ville Devoto opozarjamo na sestanek, ki se bo vršil danes zvečer, ob 7. uri in na katerem se bomo domenili glede slovenske šole v tem okraju. Sporočamo vsem prizadetim, da se sestanek ne bo vršil v prostorih GPDS, marveč pri rojaku Kebru ul. Tinogasta šte. 5180. V interesu staršev, ki imajo mladoletne otroke, je, da se tega sestanka gotovo udeležijo.

Prip. odbor za Slov. šolsko društvo

blagajni, medtem ko je ruska vojska v Zabajkalju le del načrtnega ruskega gospodarstva. Ruska vojska vodi sedaj v mirnem času kolonizacijo; v prej zapuščenih krajih se je razvila živahna trgovina in so v nekaj letih nastale lepe vasi, trgi in mesta kot na primer Komsolmosk, ki je star še le 6 let, pa ima že 60.000 prebivalcev. Vzhodna ruska vojska ni odvisna od centralne vojske v Moskvi, marveč se popolnoma samostojno vzdržuje, ker so vojaki — kmetje. V zadnji rusko-japonski vojni so Rusi ravno vsled prevelike razdalje od centralne Rusije bili poraženi.

Japonska mornarica bi v slučaju vojne z Rusijo mogla mnogo odločevati o vojni sreči, ker četudi bi Japonci zasodli Vladivostok, ki ne bila s tem dosežena nobena zmaga. Odločitev bi padla na suhem. Tu bi prišlo kot najvažnejši čimtelj v poštev letalstvo, v katerem Rusija daleč prekaša Japonsko.

Zato pravi omenjeni profesor, da ni mnogo izgledov, da bi se upala Japonska napasti Rusijo; slednja pa ne želi vojne. Vkljub temu pa Rusija ogroža tudi Japonsko, ker se za socialno reforme vsi narodi ogrevajo, medtem ko imepriaristično-fašistične doktrine narodom le vsiljujejo.

IZKUŠENA BABICA

Filomena Beneš de Bilek

diplomirana na univerzi v Pragi in v Buenos Airesu. Zdravi vse ženske bolezni. — Sprejema tudi noseče v popolno oskrbo. ordinira od 9 ure zjutraj do 20 ure zvečer

LIMA 1217, I. nadstr.
U. T. 23 Bueno Orden 3389
Buenos Aires

ANA CHRPOVA

Slov. babica

dipl. v Pragi in Bs. Airesu, z večletno prakso v praški porodnišnici ter v tuk. bolnici "Rawson", se priporoča vsem Slovenkam. Sprejema penzionistke iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. Postrežba prvovrstna.

ENTRE RIOS 621

U. T. 38 Mayo 8182

Franjo Huspaur

FACUNDO QUIROGA 1441
Na Dock Sudu

SLOVENSKA LEKARNA

Vam nudi najboljša zdravila po nizki ceni, kakor tudi brezplačne nasvete. Železno vino po tri pese steklenico. Pošiljamo tudi v notranjost republike. Priporoča se

Vesti iz organizacij

Prva slovenska prireditel na Avellanedi

Kaj bodo napravili! Nič! tako je bilo slišati na Avellanedi in tudi drugod. Zato pa niso hoteli biti Bog ve kako glasni, ko so se pripravljali na prvo prireditel, ki se je vršila v nedeljo 7. febr. na dvorišču slovenske gostilne na ulici Chacabuco št. 501, ki nosi na oknu napisano "Slovenski bar".

Začetek je to, zato seveda skromen. Drugače biti ne more. Prireditel z nekaterimi deklamacijami in pevkami točkami in še malo komedijo za nameček.

Prvi so zapeli avellanedski pevci narodno pesem pred javnostjo, prvi sta Rezka in Elza deklamirali in tudi igralci so bili začetniki. Žal je odprt prostor, brez stropa in sten — na dvorišču — kaj neprijeten stvar. Celotno izvežbani ljudje morajo biti zelo pozorni in dati od sebe ves glas, da položaj obvladajo, zato je bilo seveda treba ušesa nekoliko napenjati.

Lepo je bilo vse, kar so pokazali in kar so povedali, posebno lepa je pa bila pesem, ona naša slovenska pesem, kateri se ne moreš ustaviti, ki te mora prevzeti. Kako ne bi človeka prevzela ona "Glejte že solnce zahaja" ali "Škrjanček poje, žvirgoli", ali "Zabučale gore", ali "Ko ptičica sem pevala"? Ni bila majhna žrtev s strani pevcev in še več je moral doprinesti pevovodja g. Civil, pionir slovenske pesmi v tej zemlji, da so mogli nastopiti pred ljudmi in tako lepo zapeti.

Igralci burke "Zdaj gre sem, zdaj pa tja" so imeli zelo težavno nalogo. Vsi zrastle iz zemlje in šole, kjer je bila slovenska beseda usnjena. Zato jim je bilo težko usvojiti besedo knjižne slovenščine in jo podati. Pa so svojo nalogo dobro rešili. Nekateri so pokazali prav lepo zmožnost in zato je ta prva prireditel izpela izborna in je presegla pričakovanje tistih, kateri vedo, kako teški so prosvetni začetki.

Za organizacijo prireditel se je največ potrudil g. Lah Andrej, ki je pokazal, da je spreten organizator, izboren igralec in kaj sposoben govornik.

Iz Rosaria

PUSTNA ZABAVA V ROSARIU

Kakor je bilo javljeno v Slovenskem listu, se je vršila v soboto pustna zabava v SDD. "Triglav".

Takoj po napovedani uri je bila dvorana napolnjena slovenskih družin, fantov in deklet, in tudi Argentinec je precej prišlo na našo zabavo.

Razpoloženje je bilo izredno. Vse se je vrtelo in bilo veselo ter pozabljeno na vsakdanje skrbi. Natakarkji so imeli mnogo dela in so komaj gasili veliko željo.

To pot je res vladalo med vsemi pravo bratsko razpoloženje.

Ob velikem zanimanju je bila izbrana za kraljico večera Valerija Gergolet, ki si je izbrala za svojega druga Antoha Veliščka; po stari pustni navadi sta se sama zavrtela po dvorani.

Zabava je potekala v najlepšem redu do jutra. Vse prezgodaj se nam je zdelo, ko je bilo treba kreniti domov.

Vdeležencem

Tudi občinstvo se je dobro obneslo in je bilo ljudi toliko, da je zmanjkalo sedežev.

PUSTNE ZABAVE PROSVETE IN TABORA

Kot je bilo najavljeno, sta društvi Prosveta in Tabor priredili dve skupni zabavi, eno na pustno nedeljo in drugo na pustni torek.

Obe zabavi sta bili dobro obiskani ter je vladalo med prisotnimi najlepše razpoloženje.

Na zadnjo zabavo je prišel za hip tudi poslanik dr. Cankar in je njegov obisk napravil zelo povoljen vtis.

KROJAČNICA

Peter Capuder

se priporoča cenjenim rojakom
Río Bamba 879 — Bs. Aires

Glas iz Brazilije

Sao Paulo, januarja 1937.

Dolgo časa je že, ko se nisem oglasil v nobenem listu. Tisti, ki se ne zanimajo za skromne in preproste izseljeniške dopise, gotovo niso tega nič pogrešali, onim pa, ki radi zvedo kako novico iz Sao Paula, naj bo mimogrede povedano, da mi ni bilo mogoče.

Leto 1936 je bilo zame najnesrečnejše leto, kar sem jih do danes doživel. Imel sem poroko in smrt. Zadnja me je bila tako potrla, da še čital nisem ničesar, kaj še le, da bi kaj pisal.

Zadnja vest iz Buenos Airesa, ko sem prejel prvo številko "Slovenskega lista", me je pa zopet zdrnila iz očičnosti ter razveselila in napojila nekega novega duha, ki mi je dal poguma prejeti za pero, da pohitim s čestitko k vašemu mnogobojnemu koraku. "Slovenski tednik" in "Novi list" sta sedaj en list — "Slovenski list". To je zares vevlažen korak naprej, katerega mora, ali vsaj bi moralo, celokupno slovensko izseljenišvo pozdraviti.

"Slovenski list" bodi naš stalni spremljevalec, razveseljaj nas, podpiraj nas z dobrimi in koristnimi nasveti v dobrih in slabih prilikah v življenju; pokaži nam vse mogoče in nemogoče prilike in neprilike, o katerih nismo poučeni, da se bomo znašli ravnanje in varovati; javljaj nam vesele in nevesele vesti iz naše domovine; drži se trdno demokratičnih načel, bičaj one podle italijanske plačance (Domobranci - Rimobranci); povej zlasti krivice, ki se godijo našemu trpečemu jugoslovanskemu narodu pod Italijo. Jaz gojim to nado in mirne vesti lahko rečem, da je mojega mnjenja 90% slovenskega izseljenišva v Južni Ameriki, da bo "Slovenski list" hodil trdno po poti resnice in pravice ter si prizadeval za naš slovenski narod in sploh za človečanstvo. In če nas prve obljube uredništva ne varajo, bo storil še mnogo več. Saj dokazuje že prva številka, da je nastala s spojitvijo obeh listov koristna združitev sil in da je na obeh straneh res dobra volja. Če smemo temu verjeti (in tudi verjamemo, potem drugo desetletje naše naselbine v Južni Ameriki prav gotovo ne bo tako žalostno, kot je bilo prvo. Prav gotovo se bodo vaše želje po ustanovitvi slovenske šole, slovenskega doma itd. v tem času uresničile.

Vodnik vsakega kulturnega in socialnega napredka je dober list. Imamo ga: dve sili sta postali ena sama moč. Podprimo ta list z novimi naročniki in napojimo mu vsaj pet stolpcev vsake njegove številke s poročili iz naselbin! Po dopisih se bomo spoznavali, vedeli, kod povsod biva naš slovenski rod in kako se mu godi. To bo slehernega čitatelja brez dvoma zelo zanimalo. Samo tako pa bomo tudi lahko imeli mogočen časnik, ki bo nam vsestransko v korist, celokupnemu narodu pa v čast in ponos. "Slovenski list" naj živi!

Franjo Cotič

"Slovenski list"

v vsako izseljensko hišo

DOMOTOŽJE

Oj, vasica moja,
ljuba domačija,
dragi bratje, sestre,
mlada tovarišija!

Kar sem vas zapustil
ne poznam več sreče,
tu so mi tovariši
le skrbi moreče.

Grenko, prgerenkó je
tuje to življenje,
ki ga skopo hrani
trudno hrepenenje.

Hrepenenje, dvigni
obnemogla krila,
nesi tja me, kjer je
prva sreča bila!

Hiti, da še enkrat
se sree spočije,
hiti, ker že trudno,
preslabotno bije!

Rihard Berlot, Rosario.

Cerkveni vestnik

14. febr.: maša na Avellanedi za najne stareš Gjurek, večernice na Paternalu.

21. febr.: maša na Paternalu, za Antonijo Cunja, večernice na Avellanedi. Na Paternalu je služba božja, posebno maša, slabo obiskana. Prosim vas vse, ki tam kje blizu stanujete, da se potrudite in pridete, kadar je služba božja na Av. del Campo 1653. — Kogar kaka druga stvar ovira tisti čas, naj poskusi z dobro voljo svoje opravke tak urediti, da se bo našel čas za našo tako urediti, da se bo našel čas za mašo.

28. februarja, če Bog da, bo maša v Berissu ob 11 h. Preje bo pa prilika za spoved. Popoldne bomo pa še malo večernice napravili. Morda bo to dan, ko bomo iz Buenos Airesa napravili nekaj skupen slovenski izlet, da se pozdravimo v Berissu z vsemi rojaki in znanci. Bomo imeli prav vesel dan 28. februarja, če bo vse prav.

Hladnik Janez

OBJAVE KR. POSLANSTVA

Kr. poslaništvo v Buenos Airesu (Chacas 1705) poizveduje po izseljenih, katerih imena so spodaj navedena. Kdor bi kaj vedel o njih, je vljudno naprošen, da sporoči podatke na zgornji naslov.

Marko Vidović, sin pok. Jerka in Jokice roj. Karabatić, rojen 1899 leta v Rogoznici pri Šibeniku.

Peter B. Dragojlović, doma iz Ubala; svoj čas se je oglašal iz Tandila.

Prav tako se naprošajo izseljenci, da javijo poslaništvu, če kaj vedo o zapuščini Janka Belavića, roj. 1905 v Tomešnici, srez Karlovac, kateri je umrl leta 1936 v Quilmesu.

Franc Malc, doma iz Planina pri Rakeku.

Henrik D. Doerti.

Nikola Stojanović, krojač, rojen l. 1883 v vasi Glavnice, srez Paraćin.

Roko Magazin, doma iz Betine, srez Šibenik. Prej je živel v Campo Largo (Chaco).

Grge Hecimović, sin Grge in Manda, doma iz Bukovea, srez Perušić.

Fran Drčar, doma iz Podgore hšt. 4, občina Šmihel-Stopiće.

Franc Maurer, doma iz Vinkovcev.

Ivan Obradović, pok. Nikole, iz Dobranje, srez Metković.

Djokić Radislav, star 50 let, doma iz sela Donji Butački, srez Vojnić.

Jovanović Nikola Vandjev, doma iz Bitolja.

Prekomorska pošta

Iz Evrope

15. — Pulaski
17. — Mte. Pascoal
18. — Formose
19. — Massilia, H. Monarch in Alm. Star.

V Evropo

15. — Florida
18. — Pulaski in H. Patriot
19. — Gral. Osorio
21. — Massilia

RESTAVRANT — PARILLA

IN PIVO ZA DRUŽINE (FAMILIAR)

FIORDELLI

Pripravno za bankete — Poseben pokrit prostor na dvorišču.

Odprto čez dan in ponoči

Av. San Martin 2688 — U. T. 59-1656

MODERNO ZDRAVILIŠČE V VSAKEM SLUČAJU

Ko čutite, da Vam zdravje ni v redu. Našli boste v tem zdravilišču specializirane zdravnike in najmodernejše zdravniške naprave. Upravitelj naš rojak dr. K. VELJANOVIĆ

sprejemamo bolnike v popolno oskrbo in sicer po jako zmernih cenah.

Izvršujemo tudi operacije . . . Poseben oddelek za vse ženske bolezni in kozmetiko.

TALCAHUANO 1060 Buenos Aires Ordinira vsak dan od 5. do 8. ure

Prvi ste vi!

V zadnjih mesecih se je krog naših klientov jako povečal in dnevno prejemo od njih zahvalna pisma, ker so bili njih bančni posli pri nas POCENI, HITRO in NAJTOČNEJE izvršeni.

TO JE NAŠE NAJVEČJE ZADOŠČENJE

ker je v PRVEM REDU ZADOVOLJNOST klientov, kateri poslujejo z nami dok-ž, da boste tudi Vi postreženi kakor želite in zaslužite

NOBEDEN BOLJŠI kot SLOVENSKI ODDELEK

na

BANCO HOLANDÉS UNIDO

SOCURSAL BUENOS AIRES

Centrala:

CANGALLO 360

Podružnica:

CORRIENTES 1900

DENARNA NAKAZILA — HRANILNICA — PRODAJA VOŠTOKOV — IZSELJENSKA POŠTA (Postrestan

Slovenci doma in po svetu

Ali bo res?

Londonski tednik "Great Britain and East" objavlja v eni zadnjih številčk članek svojega belgrajskega dopisnika, v katerem pravi med drugim: "Že od konca oktobra se opažajo napor, da bi se izboljšali odnosi med Italijo in Jugoslavijo. Prvi vzpon temu je dal Rino Alessi s serijo člankov v "Piccolo". V enem teh člankov naglašava liberalnost fašističnega režima napram jugoslovanski manjšini v Italiji odkar so se italijansko-jugoslovanski odnosi izboljšali. Toda istrski emigrantski krogi zanikujejo izboljšanje teh odnosov, trdeč, da nobeden od 12 slovenskih časopisov, ki so izhajali leta 1929, ne obstaja več. Zdi se, da Rim kaže dobro voljo, kajti govori se, da bodo mnogi učitelji častniki in župani premeščeni in da bodo na njihovo mesto prišle osebnosti slovenske in hrvatske narodnosti. Še en znak je, ki govori za izboljšanje odnosov, in to je, da se po kavarnah in kioskih Trsta zopet vidijo jugoslovanski časopisi in da je splitski nogometni klub "Hajduk" pozvan na turnejo po Italiji."

PETKRAT RODILA DVOJČKE

Žena gozdarskega uslužbenca Jova Šimarice iz Bosanskega Petrovca je petkrat rodila dvojčke. Roditeljica imata zdaj devet popolnoma zdravih in normalnih otrok. Umrlo je za neko otroško boleznijo samo eno dete. Jovo se je rodil leta 1898 njegova žena oka pa leta 1900 in je tako mogoče pričakovati še kaj prirastka pri tej rodbini. Tudi Jovina mati je štirikrat rodila dvojčke, Joka pa je tudi iz rodbine, ki je imela mnogo otrok.

Dr. Enrique Daniel Dauga

Zobozdravnik

Sprejema vsak dan izven četrtkov od 14 do 19 ure

PALPA 2584 — U. T. 73-1900
Buenos Aires

VSEVRSTNE BOLEZNI

NOTRANJE IN ZUNANJE

se zdravijo na gotov in modern način. — Ugodno plačevanje — Prvi pregled brezplačen — Govorijo se jugoslovanski...

Dr Antonio Pereda

Medrano 151 — Buenos Aires

KROJAČNICA

"GORICA"

ima v zalogi veliko izbera poletnega blaga po izredno nizkih cenah.

Rojakom se vljudo priporoča

FRANC LEBAN

Av. del Campo 1080

U. T. 59-3102

ČASOPISJE V VOJVODINI

V Vojvodini izhaja en sam jugoslovanski dnevnik, novosadski "Dan", ki je letos stopil v tretje leto svojega življenja. Izdaja ga brez sleherne podpore senator inž. Daka Popović. Dočim imajo toroj Jugoslovani v tej jugoslovanski krajini en sam dnevni list, jih imajo Madžari štiri, Nemei pa dva. Prav tako izdajajo Nemei in Madžari še 60 tednikov, dočim jih imajo Jugoslovani samo 20 in še od teh mnogih ne izhajajo redno...

PARNIKE SO ZAČELI GRADITI

Jadranska plovitba je naročila dva potniška parnika v domači ladjedelnici v Splitu. Parnika bosta imela po 500 ton s stroji za 800 konjskih sil in bosta vozila s povprečno hitrostjo 13,5 milje na uro. Parnika sta določena za brzo potniško službo med Splitom in Metkovićem ter Splitom in Visom. Priprave za gradnjo ladij v splitski ladjedelnici so se že začele; prvi parnik bi imel priti v promet 1938. Z naročilom teh dveh parnikov v jadranski ladjedelnici v Splitu pridejo v promet prvi pri nas izdelani parniki.

PES REŠIL DRUŽINO

V Novih Bazoveh v Sremu se je ponoči vnela hišica delavca Jakoba Vegorja. Vsa družina je spala in strašne smrti v plamenih goreče domačije jo je rešil pes čuvaj. Ko je pes opazil dim in plamene je lajal na vso moč in ker to ni pomagalo, se je s toliko silo zagnal v prtično okno, da je šipa razbil, skočil v sobo in zbudil gospodarja. Iz goreče hiše je veččlanska družina rešila življenje in nekaj najpotrebnejših predmetov.

OTROKA SO POŽRLE PODGANE

S tako vestjo je prišel k dežurnemu uradniku zagrebske policije na novega leta dopoldne brezposelni pekovski pomočnik Albert Grašič in uradnik je sprva mislil, da so njegove besede posledica s slabo pijajočo zstrupljeno Silvestrove noči. Izkazalo pa se je, da je bila strašna vest resnična. V nekem bednem stanovanju zagrebske periferije je policija res našla dve leti starega dečka, ki je imel ves obraz razgrizen in je moral umreti v strašnih mukah, ko so oče, mati in štiriletna hčerka pri nekem sorodniku slavili novo leto. Otroka so starši spravili v posteljo in podgane, ki v revnem stanovanju niso našle druge hrane, so se spravile nanj. Zagrebska policija ima v svojih spisih razne grozotne dogodke, a tako strašnega doslej še ni imela zabeleženega.

MORALI SO PITI MAZILNO OLJE KER SO PELI SLOVENSKE BOŽIČNE PESMI V CERKVI

Na Goriškem je navada, da se pri polnočnici na božič in v božičnih praznikih sploh med latinsko peto sv. mašo pri darovanju okrog oltarja pojejo tudi starodavne slovenske božične pesmi. Te pesmi poje v zboru vse v cerkvi zbrano ljudstvo.

Takšna navada je tudi v Podgori pri Gorici. Nekateri člani fašistične organizacije pa so hoteli to preprečiti. Ko je župnik za to namero zvedel, je zelo pametno odredil, da se med službo božjo slovenske pesmi ne bodo pele, ampak šele po sveti maši. Obvestil je o tem tudi goriško kvesturo, ki je poslala k polnočni službi božji večje število policijskih agentov, da preprečijo vse nered, če bi jih hoteli izzvati omenjeni ljudje. Tako je bila polnočnica opravljena v največjem redu in verniki so po službi božji nemoteno prepevali stare božične pesmi. Nemirneži se petja niso upali motiti, ker so se zbaljali policijskih agentov.

V nedeljo, 27. decembra pa se je zgodilo, da je bil od zgoraj imenovanih nemirnežev organizist Lojze Bratuž obenem s peveci Nacetom Lehovcem, Simonitijem, uslužbenecem Katoliške knjigarnice v Gorici in še dveh drugih domačih pevcev povabljen, naj se javi na sedežu fašija v Podgori. Tam je bil vsak posebej zaslisan in so vsakega prisilili, da je popil iz četrtlitrskega kozarca neko tekočino, o kateri so pozneje zvedeli, da je mazilno olje. Preiskava, ki so jo uvedle politične oblasti, je dognala, da je bilo to dejanje organizirano od sedem članov fašija. Imena vseh sedmih fantov so oblasti znana.

Od štirih nesrečnikov, ki so morali piti mazilno olje, so trije brez nadaljnjega prenesli vse posledice, le Lojze Bratuž je težko obolel. Prepeljan je bil v bolnišnico, kjer se nahaja v deliriju. Zdravniki so ga natančno preiskali ter pravijo, da je nevarno, da se mu zmrači um. Strokovnjak iz bolnišnice za duševne bolezni je predlagal njegov prenos v njegov oddelk, toda predlog ni bil sprejet.

Podgorski župnik je takoj zaprl cerkev in poslal poročilo o dogodku nadškofijskemu ordinarijatu v Gorico, kjer so takoj vložili pritožbo na prefekturo in na državno pravdništvu ovadbo proti krivcem, ki so motili božjo službo. Pritožbo je vložil tudi župan. Prefektura je takoj odredila preiskavo in je nadškofijskemu ordinarijatu obljubila, da bo krivce strogo kaznovala ne glede na kazni, ki jim bodo prisojene od sodišča na osnovi ovadbe državnega tožilstva. Tajnik fašija v Podgori Stefanelli je nekam izginil in ga politične oblasti tudi iščejo.

Radovedni smo, kdšen bo izid pre-

iskave, kajti to je prvi krat, da italijanske oblasti nastopajo proti fašistom radi izpadov proti Slovanom.

NEVARNEGA TOLOVAJA SO ARETIRALI

V prvih dneh januarja je ljubljanska policija aretirala nevarnega vlomilca Ivana Skapina, starega 34 let in doma iz Vipave, voditelja dobro organizirane in izredno delavne tolpe, o kateri policija trdi, da ima na vesti vse večje vlome, kar jih je bilo v Ljubljani in okolici izvršenih tekom zadnjih let. Skapin je predsedel v ječi vsega že nekaj nad 12 let. Po zadnji njegovi obsodbi so ga jugoslovanske oblasti izgnale za vselej iz države: moral je v Italijo, kjer so ga pobrali k vojakom ter ga poslali v Abesinijo. Takoj po svojem povratku iz Afrike je skrivaj prešel mejo ter nadaljeval svoj "posel" v Ljubljani in okolici.

140-LETNICA PRVEGA SLOVENSKEGA LISTA

4. januarja je preteklo 140 let, odkar je izšla prv številka prvega slovenskega časnika "Lubanske novice"; izdajati so se začele leta 1797 na pobudo barona Zoisa in pisal jih je Valentin Vodnik.

PREKMURSKA GIMNAZIJA

Kraljevi namestniki so podpisali ukaz, s katerim je odredjeno, da se dosedanja nepopolna realna gimnazija v Murski postopno spremeni v popolno realno gimnazijo, in sicer s pričetkom šolskega leta 1937-38.

TRPLJENJE JUGOSLOVANSKIH DELAVCEV V IRANU

Na Sušaku in po raznih drugih primorskih krajih so neki agentje vabili delavce na delo v Iranu (v Perziji). Pripovedovali so da so pooblaščen najeti tisoč delavcev, ki bodo dobili dobro zaposlitev pri gradbi železnic. Od vsakega delavca so zahtevali, da predloži zdravniško spričevalo in da sam plača potne stroške. Agentje so obetali, da bodo lahko delavci 75 odstotkov svojega zaslužka poslali domov, ali pa ga prihranili, ker bodo imeli od podjetja po najnižji ceni stanovanje in prehrano. Obljubili so tudi, da bo potovanje v domovino plačalo podjetje. Mnogi delavci so si za vožnjo izposodili denar, zdaj pa pišejo domov, da so bile obljube lažne. Delati morajo na dan 10 ur in skraj ves zaslužek gre za prenočišča in hrano, ki je draga in slaba.

Koliko listov imamo Slovenci?

Po statistiki ljubljanske licealne knjižnice, smo imeli Slovenci ob začetku letošnjega leta 6 dnevnikov, 26 tednikov, 15 štirinajstdnevnikov in 117 mesečnikov, torej skupaj 164 številčk. Podobna statistika v lanskem Vodnikovem koledarju jih je pokazala 165, pri tem pa še omenila 4 slovenske dnevnike v Ameriki (v resnici pa izhaja v Sev. Ameriki pet slovenskih dnevnikov). Ker je letos en dnevnik prenehal (Glas naroda), smo imeli Slovenci ob koncu tega leta 5 dnevnikov: "Slovenca", "Slovenski dom", "Jutro", "Slovenski narod" in "Jutrov večernik". Kar se tiče drugih tednikov in štirinajstdnevnikov, ki jih je nekaj prenehalo (Bojevnik, Ljudska pravica, Akademski glas, itd. pa so nastali tudi novi (Zbor, 1551, Stara pravda, Slovenska zemlja, Mi Bežigradci, Brazda, itd.). Dobro statistiko teh sprememb daje "Straža v viharju" z dne 16. nov. 1936. Značilno za to leto pa je, da je nastalo vse polno podeželskih časopisov, tako na Jesenicah "Na mejah", v Kamniku hodžerovska "Edinost", v Celju "Zagorski zvonovi", v Rajhenburgu "Naš prijatelj" itd. To je znak, da so podeželje probuja ter da hoče priti tudi ono do glasu v slovenski publicistiki: najznamenitejša ugotovitev v časopisju letošnjega leta.

ŠVICARJI SE ZANIMAJO ZA DALMACIJO

Neka švicarska finančna skupina je sklenila zgraditi v Splitu velik hotel ki bo imel 12 nadstropij. Načrte je že izdelal švicarski inženjer Zolinger in sedaj ga proučuje občina. Stal bo na zemljišču Jugoslovanskega Lloydja.

ZOBOZDRAVNIKA Dra. Samoilović de Falicov

in Dr. FELIKS FALICOV
Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure
DONATO ALVAREZ 2181

U. T. 59 - 1723

Slovenska gostilna

"GRUTA DE POSTUMIA"

Dobra postrežba, čisti in zračni prostori ter zmerne cene. — Rojakom se priporoča

IVAN GASPERŠIČ

Avenida Forest 621

Buenos Aires — Chacarita

Slovenci, naročajte si knjig iz domovine

Pri vseh naročilih katerekoli jugoslovanske ali tuje knjige in za vse knjižne informacije se obračajte na

"NOVO ZALOŽBO"

R. Z. Z. O. Z.

Naslov: LJUBLJANA, Kongresni trg 19.

INSTTUTO - DENTAL POPULAR

2261 - Av. SAN MARTIN - 2261

Pregled brezplačno
Sprejemanje od 9—11 ure in od 3—9 pop.

Izdiranje zob brez bolečin \$ 2.—
Nov način in različne vrste stavljanja zob.

ROPARSKI UMOR PRI ŠT. PETRU NA KRASU

V Kalu pri Št. Petru na Krasu je bil dne 6. jan. t. l. izvršen roparski umor, ki je pretresel vso okolico in je zahteval smrtno žrtev Antona Smerdela. Po maši se je Smerdel okrog 11 ure vrnil po bližnjici na svoj dom. Toda doma so ga zamačali. Iskali so ga po vseh gostilnah in znanjih, toda nikjer ga niso dobili. Našli so ga šele drugo jutro v bližnjem gozdiču vsega okrvavljenega s široko rano na glavi. Oblasti so dognale, da je bil Smerdel ubit z zelo ostro sekuro, ki mu je naredilo smrtno rano na tilniku in zaradi tega je morala smrt nastopiti takoj. Preiskava je dognala, da je bil umor izvršen zaradi roba, ker pri pokojniku niso našli denarnice, v kateri pa je bilo, kakor pravijo sodniki, le malo denarja.

80-LETNICA MARLJIVEGA DELAVCA

V Biogradu, v Dalmaciji, je slavil svojo 80-letnico goriški rojak, bivši družni in državni poslanec Alojzij Štrekelj, doma iz Komna na Krasu. Služil je celih 60 let narodu kot poljedelski učitelj ter kot narodni prosvetni in politični delavec.

NOVE ARETACIJE

V Podlanišču nad Tolminom so obmejni miličniki preteklo soboto aretirali tri mladeniče, ki so pred dobrim letom dni zbežali čez mejo, da bi si drugje našli dela in zaslužka. Sedaj so se vrnilo mence, da se jim je razen morobitne krajše zaporne kazni ne bo nič hujšega pripetilo.

Nedeljski listi so pročali o tej aretaciji, ki so ji pa očitno pripisali še prav poseben pomen. Tako pravi "Popolo di Trieste" med drugim, da se bo moral eden izmed aretirancev zagovarjati tudi zaradi tega, ker ni izpolnil svojih vojaških obveznosti. Pri tem pa list z navedbo datumov posredno kaže, da sta tudi druga dva aretiranca zbežala čez mejo v času, ko se je imela pravkar pričeti italijansko-abisinska vojna. Aretiranci so 24-letni Emilij Reja iz Krkaveev v slovenski Istri in 26-letni Bogomir Klavžar iz Grahovega na Goriškem. Prepeljali so jih v goriške zapore.

Zaradi bega čez mejo je bila istčasno aretirana tudi 26-letna Marija Cvek iz Grahovega. V Podbrdu pa so karabinerji pred dnevi dognali, da je zbežal te dni čez mejo 24-letni Josip Hlede. Tudi njega so prijaviteli sodišču.

Iz Sever. Amerike

SMRTNA KOSA

Po dolgi in mučni bolezni je v Clevelandu 16. jan. umrla Frančiška Virant, ki se je poprej pisala Kromar, stara 64 let. Tu zapušča sino Lojzeta in hčeri Karolino, poroč. Urh in Frančišo, omož. Modie, brata Alojza in Franca Viranta ter druge sorodnike, sina Ivana pa v Argentini. Rojena je bila v Goronji vasi pri Ribnici na Dalenjskem, kjer zapušča sestro Uršulo, brata Janeza in druge sorodnike. V Ameriki je bivala 16 let.

ŽALOSTNA VEST

Marija Ljubič iz Hrušice je dobila iz staro domovine žalostno vest, da ji je po enoletno hudi boleznini preminul oče v starosti 60 let v Hru-

UREDBA O NAJNIŽJIH PLAČAH

Jugoslovanska vlada je v načelu sprejela uredbo o minimalnih mezdah, ki naj prepreči kruto izkoriščanje delavcev, kakor se je doslej vršilo v marsikaterem podjetju. Gospodarsko-financijski odbor ministrov bo izdelal končno veljavno besedilo uredbe, nakar bo v najkrajšem času stopila v veljavo. Vlada je s tem začela izpolnjevati obljube, ki jih je bila dala svoj čas, da bo namreč poskrbela z izboljšanje delavskega položaja v vsej državi.

"PROSTOVOLJNI" VPISI ZA PREDVOJAŠKE VAJE

Z dolnjega Krasa poročajo, da fašistične oblasti vršijo veliko strahovanje med mladeniči, da se morajo "prostovoljno" vpisati v predvojaške tečaje. Ker niso imeli uspeha z grožnjami so se začeli posluževati dejanj. Vsi tisti mladeniči, ki niso podpisali prostovoljno obiskovati predvojaške tečaje, so bili s strani fašističnih oblastnikov pretepeni in prignani v prostore fašistične organizacije. Kjer so morali izjaviti in podpisati, da bodo hodili na predvojaške tečaje prostovoljno.

šici na Primorskem. Pokojni je bil poznan tudi v Clevelandu, kjer je svoj čas živel 13 let. V stari domovini zapušča ženo, dve hčeri, enega sina in enega brata, tukaj pa hčer Marijo Ljubič.

ZOPET NA SVOBODI

Lepo božično darilo je dobil od gubernerja rojak Franc Sušnik. Sušnik je bil l. 1931 vsled avtomobilske nesreče, pri kateri sta bili ubiti dve osebi, radi neprevidne vožnje obsojen na 5—10 let zapora, od katerega je zdaj polovico preстал, ostalo polovico pa mu je gubernier zaradi vzornega zadržanja v ječi in prejšnje neomadeževanosti na priporočilo pomilostitvenega odbora odpustil. Sušnik je bil izpuščen na svobodo 28. decembra in se se vrnil v Milwaukee.

NOV GROB V STAREM KRAJU

Pavel Šalce, znani gostilničar je prejel žalostno vest od doma, da mu je v Zagorju na Notranjskem umrla njegova mati v visoki starosti 98 let. Zapušča dva sinova, enega v Ameriki in drugega v starem kraju.

— V Križu pri Tomaju je padel streha, ko je na njej popravljal opoko, 25 letni Josip Bole in si prebil lobanjo.

Vojaška pripravljenost Jugoslavije

Pred finančno komisijo narodne skupščine je ministrski predsednik dr. Milan Stojadinović izjavil, da se sme Jugoslavija zanašati na poldrug milijon zvestih in izvežbanih vojakov, na katere oslanja svojo politiko miroljubja. Dejal je, da hoče biti Jugoslavija "prva na Balkanu in nikakor ne zadnja v Evropi" ter še dodal, da se je z italijansko-angliškim sporazumom glede Sredozemskega morja okrepila varnost Jugoslavije na Jadranu. Poudaril je, da politika vlade ni niti frankofilska niti anglofilska; oslanja se na spoštovanje mednarodnih pogodb, ki jih je Jugoslavija vedno spoštovala in to tudi tedaj, ko so bile zaradi neugodne, kakor se je zgodilo na pr. tedaj ko so se izvajale sankcije proti Italiji.

Posojilo od 400 milijonov funtov šterlingov namerava razpisati angleška vlada, da bo mogla kriti stroške za oboroževanje.

Danski parnik "Nancy", ki je vozil iz Valencije večji tovor pomaranč, namenjen na Anglesko, so ustavile španske revolucionarne ladje; prisilile so ga da je odplul v Ceuto, kjer so tovor izkopal. Uporniške vojne ladje so imele pretekle dni incident tudi z angleško ladjo "Hillfern", proti kateri so sprožile več strelav, ki je pa niso zadeli.

Fotografija "LA MODERNA"

Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji.

NOVOPOROČENI: Najboljši in najtrajnejši spomin je lepa in dobro izdelana povečana slika, ki vam jo napravi fotografija "LA MODERNA". Posebne cene z velikim popustom z ozirom na številno slovensko klientelo. Poštne slike od \$ 5.— dalje ducat. Obiščete nas lahko vsak dan od osmih zvečer, tudi ob sobotah. — Ne pozabiti!

S. Saslavsky
Av. SAN MARTIN 2579
Telefon: 59-0522 Bs. Aires

FAVSTA

"Vprašam te, ali mi hočeš pomagati, da jo ugonobiva?" je nadaljeval Farnese. "Njena oblast je strašna, njena moč brez mej. Najmanjši mig njene roke lahko pomeni najino smrt... Ali je bila tvoja ljubezen do otroka dovolj velika, da hočeš biti zaradi nje moj pomočnik... ne, moj suženj za leto dni? Kadar bo Favsta mrtva, prestaneš biti suženj in lahko spet postaneš krvnik... Tedaj me lahko ubiješ, če hočeš!... Hočeš li?"

Claude je divje buljil vanj z očmi. Nozdrvi so mu utripale kakor tigru. Zaškrtal je z zobmi in odgovoril komaj slšno:

"Od te minute, Svetlost, sem z dušo in telesom vaš... kakor boste vi z dušo in telesom moji, ko bo opravljen! Najprej ona... prav imate... in za njo vi!..."

"Dobro!" je hladno rekel Farnese. "Evo moje roke. Podaj tudi ti meni svojo!"

Claude se je nekaj trenutkov obotavljal. Besno sovraštvo do tega človeka mu je gojelo v očeh. Nato je skomignil z rameni in njegova desnica je pala v kardinalovo.

Nekaj trenutkov sta se gledala iz obraza v obraz, blede kakor dva mrliča. Nato se je kardinal obrnil in je odšel brez slovesa, nalik strahu, ki se utrne, da ne veš kdaj ne kam...

"Najprej vladarico!" je mrmral krvnik, gledaje za njim. "In za njo... tebe!..."

XII.

Favsta!

Videli smo strah in zmedo, ki sta zavlada med udeležniki orgije pri "zelezni stikalnici", ko se je pojavil vojvoda Guiška. Videli smo, kako je mehin Jacques Clément, ki je zjutraj pri Naši Gospe pomagal onesvečenemu

kardinalu, osramočen pobegnil iz razuzdane družbe. Videli smo, kako so odnesli grofa de Loignes umirajočega k Ruggieriju na dom. Videli smo, kako je Margerita, kraljica navarska ali Montpensier, skozi spojna vrata ušla v Favstin dvorec in kako je Klavdina de Beauvilliers ubrala isto pot, med tem ko je Margerita, kraljica navarska ali kraljica Margot, kakor so jo imenovali, zbežala na ulico ter izginila neznan kam. Videli smo končno, kako je Guise nezavesten obležal v pivski izbi, kako je vojvodinja Guiška v svojem smrtnem strahu pala v Pardaillanovo naročje in kako je Pardaillan potrkal na železna vrata Favstine hiše.

Favsta se je po svojem razgovoru z Ruggierijem vrnila domov, uverjena, da je grof de Loignes zapisan smrti. Zakaž ji je bil ta opasni pijštáš Henrika III. tolikanj na poti, bomo videli v nadaljnjem razvoju naše povesti.

Ustavila se je v tisti sobi, kjer je malo prej sprejela Henrika Guiškega. Myrthis in Lea, njeni najljubši strežnici, sta jo strahoma opazovali. Čelo skrivnostne princeze je bilo pokrito z oblaki in njene črne obrvi so se krčile v gubo, ki ni obetala dobrega.

"Slabi!" je mrmrala sama pri sebi. "Človek, ki trepeče peti njim vsa Francija, zagleda svojo ženo na kolnih drugega moža in pade v nezavest! Tak vojščak, in omedli kakor kaka deklina..."

Toda zamislila se je. "Kdo ve," si je dejala, "ali ni bolje za me, da je bodoči francoski kralj tako šibak?... Toda kaj bo z njegovo ženo, s Katarino de Clèves? Kako naj jo spravim v mrežo, ki sem jo razpela zanjo?..."

Po kratkem premišljevanju je rekla strežnicama nekaj besed v tujem jeziku ter odšla iz sobe.

Dvorec je imel tri dele, ki so se vi-

dno razlikovali drug od drugega. Na desni so bile razkošne slavnostne sobane, ki so obdajale prestolnico, na levi zasebni prostori, ki jim je dajala izbrana oprema bolj ženski značaj. Zadaž so bile sobe za stražnike, častnike in služničad in čisto v ozadju soba za usmrtilive... Ta hiša je bila več od navadnega dvorca. Bila je mesto zase, majhen vatican... papeški Rim v osrčju Pariza...

Favsta je krenila v zasebni del. Počasi je stopala po dolgem hodniku. Običajna vedrost ji je spet pokrivala obraz. Pred nekimi vrati se je ustavila in zamisljeno zamrmrala:

"Tu je ciganečica... videli bomo!"

Pri drugih vratih je pomislila:

"Klavdina de Beauvilliers... morda je rešitev pri njej?"

Pri tretjih vratih si je dejala:

"Tukaj me čaka Marija Lorénska... Govoriti moram z njo o menihu!..."

In pri četrtyh vratih, že na meji prostorov, ki so bili odkazani stražarjem:

"Cigan Belgoder... dober pes, da ga naščujem na kardinala Farneskega!..."

Pri vratih, ki so vodila v veliko vežo, ji je zdajci udaril na uho zvonek in jedek moški glas. Favsta je stopila k mrežici, da vidi, kaj se godi. Vzkliknila je od veselega presenečenja.

"Bog sam je z menoj!" je zamrmrala.

Obrnila se je nazaj in mignila z roko. Še tisti mah sta prihiteli dve francoski služkinji. Favsta jima je naglo nekaj ukazala; nato je na stežaj odprla vrata v vežo, kjer je stal Pardaillan z vojvodinjo Guiško na rokah ter se pripiral s stražarjem, očitaje jima negotoljubnost te hiše...

"Ne daj Bbg", je izpregovorila Favsta, "da bi kdorkoli potrkal na ta vrata in ne bi našel pomoči, ki jo dolguje kristjan kristjanu. Dobro došli, gos-

pod... Moje ženske bodo takoj postregle vaši onesvečeni dami..."

Pardaillan je predal vojvodinjo Guiško služkinjama, ki sta izginili z njo v notranjost dvorca. Nato se je odkril ter se priklonil s kraljevsko vljudnostjo.

"Gospa", je dejal, "bodite mi tisočkrat zahvaljeni. Brez vas bi bil v največji zadregi. Ta zlahtna dama mi je namreč povsem neznanca..."

"Je li mogoče?" se je zavzela Favsta, opazujoč viteza z napetim zanimanjem.

"Sredi ulice se je zatekla k meni, roče me, naj jo rešim kaj vem kakšne opasnosti. Ker sem videl v vašem dvorcu luč, sem tčkal na vrata, dokler mi niso odprli. Vaša služabnika sta me hotela odpraviti in moj položaj je že postal smešen, ko ste prišli vi in ste se gostoljubno usmili moje varovanke, za kar vam izreka vitez de Pardaillan zahvalo in občudovanje."

"Gospod vitez de Pardaillan", je odgovorila Favsta s svojim skladnim, milujočim glasom, "vaš nastop in vaše besede me navdajajo z željo, da bi se boljše seznanila z vami. Storite mi veselje in oddahnite se pri kneginji Favsti Božija, ki je tukaj prišla v Pariz, da bi spoznala umetnost in književnost Francije ter izbrane običaje francoskega plemstva..."

Vitez se je ozrl s tisto bliskovito opreznostjo, ki je često spremljevalka skrajnega poguma.

"Kaj je pravzaprav ta hiša?" je pomislil. "Ljubavno gnezdo?... Nič kaj priporočljiva se mi ne vidi v tak namen!... Ali pa jama razbojnikov?... Hm! Vsekako je gospodinja nekam neverjetno lepa za tak okvir... A bogme, spustim se v prigodo! Če zija pod cvetjem prepada, naj zija!..."

S širokim naklonom, pri katerem ni pozabil uveljaviti izredne dolžine svo-

jega rapirja, je dejal:

"Slavno ime Borgia mi je porok, gošpa, da bi nam bili v lepim umetnostih lahko učiteljica. In kaj se tiče običajev, vam morem pokazati samo tiste, ki se jih nauči ubog skitalec na veliki cesti. S to pripombo sem vam na uslugo."

Favsta mu je mignila, naj ji sledi, in je krenila v notranje prostore.

"Oho", je premišljal Pardaillan, stopaje za njo in strmeč nad bogastvom soban, po katerih ga je vodila, "menda nisimo v kraljevskem Louvu?... Ne, francoski kralj je premo bogat, da bi si mogel nabrati takih zakladov. Glej, kakšna ogromna dvorana!... Kaj vidim? Prestol od suhega zlata!... In nad prestolom krona... ne, ni krona! Tiara je... papeška tiara!..."

Vzlic strmenju je nezapudno gledal okoli sebe. Slutil je, da se je dal zvabiti v kraljestvo opasnih ugank in pogubonosnih skrivnosti.

Favsta se je ustavila v budoarju, kjer je prej sprejela vojvodo Guiškega.

"Gospod vitez", je dejala, spustivši se v naslanjač od belega satena, vi ste tisti, ki se je na Grévskem trgu postavil vojvodi Guiškemu po robu in mu je v strmenje in občudovanje vsega Pariza prečrtal račun..."

"Jaz, gospa?" je vzkliknil Pardaillan, delaje se osuplega in vprašujoč se na tihem, ali ne bi bilo bolje popihati jo brez nadaljnjih besedi...

"Vi, gospod vitez, ste odvedli Crillon skozi množico meščanov in ste ga spremili tja do onkraj Novih vrat..."

"Da bi me kuga!" se je ošteval Pardaillan. "Res treba je bilo, da sem se zavzel za prvo avšo, ki mi je pala v naročje! Gospa", je vprašal g-tusno, "ali ste trdno uverjeni, da sem bil jaz?..."

"Videla sem vas z okna... Vse sem

ZA SAMO \$ 19.— DOBITE OBLEKO

Cene, kakršnih niste še nikoli videli. Prodajam, poleg obisk, vse druge potrebščine za moške, kakor srajce, površnike itd.

VSE PO NAJMODERNEJSEM KROJU

PRIDITE IN SE PREPRICAJTE!

SASTRERIA RECORD
CORRIENTES 2084 — U. T. 47 - 4927

Piše Zadr.:

GOSPODARSTVO**Obnova trgovinske pogodbe med Jugoslavijo in Nemčijo.**

Znano je, da je Nemčija (pred sankcijami je bila Italija) najboljši odjemalec jugoslovanskega blaga. V zameno pa uvaža Jugoslavija največ industrijskih izdelkov iz Nemčije. Ker v kratkem zapadejo dosedanje pogodbe, se je iz Beograda odpravila v Berlin komisija, katera ima nalogo vpostaviti nove še tesnejšo trgovske zveze med obema državama.

Italija znižala carino na uvoz žita

Kakor smo že poročali, mora Italija v najhitejšem času kupiti v inomezemstvu velike količine žita. Da ne bo pederago, je Mussolini znižal carino na lir 18.— za stot (do sedaj je bilo lir 35.—), pšenična moka bo plačala lir 27.50 za stot, pšenični zdrob (gres) in testenine pa lir 42.50 za stot.

Gospodarski položaj se izboljšuje.

Precej slaba letina v S. Ameriki in v Evropi ter priprave za vojno so prisilile svetovne trgovce, da so posegli po argentinskem žitu ter tako skoro izpraznili zalogo lanske žetve. Sedanja žetev, katera je precej dobra in v polnem razmahu, se tudi jako hitro prodaja. Vsak dan se naklada žito na prekoceanske parnike, katerih število dosega rekorde, karšnih že deset let ni bilo.

Ta pojav je znak izboljšanja argentinskega gospodarstva, ker žito in drugi poljski pridelki so največji vir dohodkov argentinskega prebivalstva. Zato nekateri gospodarstveniki vidijo v tem ponehanje krize, katera je prav trdo držala argentinskega kmeta in tudi ostalo prebivalstvo zadnjih pet let, drugi pa pravijo, da smo že spet v "prosperiteti", kar da se na vsih koncih in krajih vidi. Nekoliko imajo prav, ker lahko je ugotoviti, da je brezposelnost precej popustila, kar je pač najboljši znak izboljšavanja gospodarskega položaja.

DROBNE VESTI

Novi župniki. Goriški nadškof je imenoval za župnike naslednje duhovnike: Ivana Draščeka v Kobji glavi, Martina Kodriča v Levpi, Lojza Martelica v Šmartnem pri Kojsem in Ivana Premrla pri sv. Luciji.

Zopet zaradi cen. Te dni je bilo spet več trgovcev kaznovanih zaradi prekrškov določb o cenikih in cenah v trgovini na drobno. Poleg drugih je bil kaznovan tudi trgovec France Cotič iz Škrbine pri Komnu.

Tržaška pokrajinska uprava je najela večje posojilo, da bi krila primanjkljaj v okviru proračuna, ki je nastal zaradi davčnih zaostankov, ki jih obvezniki še niso plačali in ki jih bržkone sploh ne bo mogoče iztirjati.

V Vzhodno Afriko je zadnji torek odrinilo nadaljnih 1100 delavcev iz severnih italijanskih pokrajin, med njimi je tudi 250 Goričanov. Odpeljali so se s parnikom "Italia".

Vojaško sodišče v Rimu je obsodilo Bojana Lenardiča iz Gorice na 2 meseca strogega zapora, ker ni redno zahajal k predvojaškim tečajem.

Sprememba pri fašističnih organizacijah na Krasu. Za fašističnega tajnika v Trziču je bil imenovan Rihard Rochetti za tajnika v Zgoniku pa Robert Bessone.

Na Kontovelu pri Trstu je pred nekaj dnevi pri Mantovanovih nastal hud požar. Ogenj je razdejal poslopje, v katerem so imeli tudi gostilno, ter bližnji senik, v katerem je bilo 100 stotov sena in slame. Škode je bilo preko 25.000 lir.

Smrtna nesreča. Blizu Stanjca na Krasu se je smrtno ponesrečil delavec Milan Valaš. Pri delu je našel staro granato, ki jo je skušal razdejati, a mu je nenadoma eksplodirala ter ga težko poškodovala. Nemudoma so ga prepeljali v goriško bolnico, kjer je pa proti večeru podlegel poškodbam.

Brigadir iz Doline znorel. Brigadir iz Doline, ki je dal ustreliti nesrečnega Smodlako in ki ima tudi na vesti konfinacijo župnika Bidovca, je baje znorel. Vprašanje je samo, ali je znorel radi ustrelitve nedolžnega Smodlaka ali pa sta omenjena dva zločina in še druge šikane posledice njegove duševne bolezni.

Za tri dni je moral zapreti trgovino Anton Ravbar iz Komna, ker je prodajal testenine po višjih cenah, nego so predpisane.

Franc in Josip Dakskobler, stara 32 in 18 let, iz Podbrda, sta bila naznanjena sodišču zaradi tatvine bodoče žice, cementa itd., na škodo vojaške uprave.

Na 600 lir denarne kazni in na plačilo vseh stroškov je bil kaznovan 35-letni Franc Laharnar iz Poničke ker so ga dobili, da je kuhač žganjo in ker je hranil nekaj nabojev za samokres.

50 lir denarne kazni je dobila Katarina Frelieh vd. Seljak, stara 50 let, iz Grahovega, ker je vtihotapila tri četrt kg kave.

Iz neznanih vzrokov je pričelo goret v seniku Josipa Pruglja v Bukovici Zaradi vetra je bila kmalu vsa zgradba v ognju. Priti so morali goriški gasilci, katerim se je posrečilo omejiti požar po nekaj urah. Škoda znaša 10.000 lir.

Slovenski restavrant

Edino slovensko zbirališče na Avellanedi — Lepi prostori — Postrežba točna — Cene zmerne

Vsako nedeljo ples

Se priporoča lastnik

KAROL TERPLAN

Chacabuco 501 — Avellaneda

SLOVENSKI STARŠI IZ VILLE DEVOTO!

Vabljeni ste na sestanek, ki se bo vršil v soboto, 13. t. m., ob 7. popoldne pri rojku Kebru, ul. Tinoga št. 180, da se pomenimo kako bomo organizirali šolo, od katere bodo tudi starši imeli veliko korist. Pridite prav gotovo vsi, ki imate otroke!

SLOVENSKI STARŠI IZ SAAVEDRE IN OKOLICE!

Sestanek slovenskih staršev iz Saavedre in okolice se bo vršil, z enakim namenom, v nedeljo, 14. t. m., ob 6. popoldne pri Rojaku Kendi, Villa Martelli, ul. Perú 130. Nobena slovenska mati in noben slovenski oče naj ne izostane!

IZŠEL JE**PRVI SLOVENSKI IZSELJENSKI****KOLENDAR****v Južni Ameriki za leto 1937**

VSEBINA: Uvod — Dnevi, tedni in meseci — Leto 1937 — Ob obletnici (pesmica) — Argentina — Buenos Aires (pesmica) — Kratak zgodovinski opis slovenskega ozemlja — Jugoslavija — Agrikultura — Kulturni pregled in gospodarski razvoj Slovencev v J. Ameriki — V Idriji (pesmica) — Nekaj o radiju — Hiša čaka, pesem o pajku in nekdanjem dekletu — Podbrdo in okolica — Slovenska kultura v Buenos Airesu — Veseli in bridki spomini — Naše prireditve — Pri slovesu (pesmica) — Slovenec sem! — Bo z rakom v Argentini — Izseljenčeva tragedija — Tina iz Košane — Kako je bilo kaj doma — Slovenska krajina Prekmurje — Brez naslova — Predpustno pismo in Velika noč (pesmica) — Spomini na ing. Brinška — Večer na morju (pesmica) — Tiskarstvo — Sužnji — Vijolina — Za vinogradi — Sinko povprašuje in v Tihem večeru (pesmice) — Moje ječe — Pomlad prihaja (pesmica) — Slovanski svet — Viničarjeva pesem — Ljubzen, žena in njena vzgoja — Na tujem polju (pesmica) — Pesmi slovenskih izseljencev — V naravi — Kar nas jedelavcev (pesmica) — Kako se kuha in strože argentinski gospodi — Nekaj potrebnih naslovov po Bs. Airesu — Kako mora postopati kdor hoče klicati koga svojece iz Evrope — Zanimivosti.

Naročite ga lahko naravnost na uredništvu Slov. lista kakor tudi pri vsih naših zastopnikih

Poleg zelo zanimivih člankov in raznovrstnih navodil in nasvetov prinaša bogato ilustracijo 64 slik iz skoro vseh vasi s Primorske in ostale Slovenije i z Jugoslavije.

CENA \$ 1.50; po pošti 30 cent. več.

videla; ko sem vas prejle zagledala, sem vas spoznala. Da, vi ste tisti."

"Če mislite, da je tako, se ne upam oporekati. Preslabo mneje bi dobili o francoskih plemičih."

"Občudovala sem vas, gospod", je pozvala Favsta.

"To je dragoceno priznanje, gospa. Na obrazu se vam vidi, da ne razspijate svojih pohval."

"Vaš meč je oster, gospod", je dejala Favsta, "toda vaše oko je še ostrejše... Govorila tedaj naravnost."

"Kaj pomeni vse to?" se je vprašal Pardallan.

"Ko sem vas videla pri delu", je nadaljevala Favsta, "zaman izkušaje pripraviti viteza do tega, da bi pobesil oči, sem takoj sklenila, da se pozanimam za vas in se z vami seznanim. Vse, kar opažam zdaj, ko stojite pred menoj, me potrjuje v mojih namenih."

"Tedaj izvolite imeti z menoj nameje? Kolkaj čast, gospa!..."

"Njegova visokost gospod vojvoda Guiški vas mora smilno sovražiti," je počasi izpregovorila Favsta.

"Sovražiti, da", je hladno odvrnil vitez, "a smrtno ne; če bi bilo sovraštvu Guiškega smrtno, bi moral biti zdavnaj mrtev..."

"Ako vas sovraži že toliko časa, bi bilo tem bolj pametno, da se pomirite z njim..."

"Reči hočete, gospa, da bi bilo pametno, če bi se on pomiril z menoj?"

"Favsta je ostro pogledala moža, ki se je upal tako govoriti o gospodarju Pariza. Njegove jeklene oči niso odsevale drugega kakor neustrašnost in pogum."

"Gospod vitez", je dejala nato, "ako daste svoj meč vojvodi Guiškemu na razpolago, sem vam s prisego porok, da bo pozabil vse dosedanje sovraštvu. In ne samo to: storil vas bo mogočnega velikaša..."

"Po tem takem mislite," je mihno rekel vitez, "da bi bil vojvoda pripravljen seči v mojo roko?..."

"Segel bo", se je nasmehnila Favsta.

"Jaz, gospa, imam o možu, ki utegne jutri postati francoski kralj, boljše mnenje. Vojvoda Guiški ne more seči v roko, ki se je dotaknila njegovega obraza..."

Favsta se je zdržnila.

"To ste storili?" je zamrmrala. "Oklontali ste vojvodo Guiškega?..."

"Ako ga vprašate, vam sam pove, kdaj in pri kakih prilikah. Pove, vam, da se on, prvi velikaš v francoskem kraljestvu, ni obotavljal vdreti na čelu obožene tolpe v dom brezčasitene, ranjenega, malone umirajočega stakca. Priznal vam bo, da je dal on, Henrik Lorénski, z levjim pogumom umoriti tega nesrečnega v postelji. Priznal vam bo, da je dal v svoji velikodušnosti vreči krvavo truplo admirala Collignya skozi okno. Priznal vam bo, da je na posled stopil mrtvemu na blede čelo..."

"Kako brezprimerno viteštvo, gospa! Kako sijačna zmaga! Zaušnica moje roke je bila bogme majhno plačilo za toliko veličine..."

"Vojvoda je branil stvar Cerkve!" je zamolklo oporekla Favsta.

"Katere Cerkve, gospa? Cerkvi sta najmanj dve..."

Pa Pardallan ni imel pri teh besedah drugega namena kakor pošaliti se. Toda Favsta je mahoma prebledela.

"Kako veste, da sta Cerkvi dve?" je vprašala s trdim glasom kakršnega se ne bi bil nihče nadejal iz tako nežnih ust.

"Dve?" je osuplo zamrmral Pardallan. "Kaj pomeni to?..."

"Kdo ve, če ni vohun?" je pomislila Favsta.

"Oho!" je ugibal vitez. "Pa ne da bi bila ta ženska tajna glavarica Svete Lige... in Guise orodje v njenih ro-

kah?... Liga bi bila po tem takim nova Cerkev! In ta dvorec bi bil papeški dvorec... dvorec drugega papeža, ne Siksta V.!. Papeža, ki stoluje v Parizu!... Oh, ali se mi meša, da premišlujem take budalosti?..."

Gledala sta se in otpavala drug drugega z mislijo in z očmi kakor dva rokobočca. Favsta se je kmalu odločila. Presodila je Pardallana, da mora biti klatež, kakršnih je takrat na stotine umiralo za tistega, ki jih je najboljše plačeval. A tudi kot klatež se ji je zdel junak in zmoležen velikih podvigov; nobena cena ni bila predraga za njegov nezmagljivi meč.

"Vitez", je povzela nenadoma, "ako se nočete pridružiti vojvodi Guiškemu, bi morda hoteli služiti kakemu drugemu gospodarju?"

"Vse je na tem, kakšen bi bil gospodar," je odvrnil Pardallan kar moči nedolžno. "Jaz, gospa, sem tak človek, da bi se rad zabaval na tem svetu, a bolj ko si želim zabave, bolj mi je pušto. Seveda je to tudi moja krivda..."

Doslej sem si zmerom predstavljaj ljudi večje, nego so. Oh, če bi našel silnega viteza z neukrotnim srcem, demantno dušo in široko mislijo, ki bi me povabil, naj mu pomorem obnoviti svet!... Da, taka služba bi me mikala... Toda priznati moram, da sem zaman z lučjo iskal junakov te vrste. Čim večji so se mi zdeli od daleč, tem manjši so postali ko sem se približal. Časih sem moral pobesiti oči kar nižje od samega sebe..."

Nu, povejte, gospa; ali je gospodar, katerega mi predlagate, res tisti, ki ga pričakuje svet?..."

Ko je Pardallan govoril te besede, je bil v njegovem glasu, nastopu in vsaj njegovi pojavi tako močan izraz svobodne veličine, da tudi Favsta ni mogla ostati ravnodušna. In ko je končal, se je malone zgrozila nadtrepetom, ki ga je čutila v globini svojega srca...

"Gospodar, ki vam ga predlagam, sanja iste sanje kakor vi, gospod vitez de Pardallan", je dejala z veličastvenim hladom.

"Bogme, gospa, potem bi ga rad poznal!..."

"Evo ga pred vami", je rekla Favsta.

"Sebe mislite, gospa?..."

"Sebe, vitez... Znajte, da iščem ljudi za podjetja, ob katerih se lahko nastiti tudi najbolj drzna častihlepnost... Ali hočete biti izmed njih?... Slutim, da je vaša duša velika, da je vaš duh močan in da se vzpenja vaša misel nad nižave vsakdanjega človeštva... O, če bi vam povedala vse, kar mi je na umu! Sama ne vem, kaj me sil, da vam govorim tako d srca... Slutim, da ste tisti, ki sem si ga želela!..."

"Gorje mi!" je pomislil vitez. "Lepo sem našel! Ali mi je res usojeno, da ne smem živeti v miru?..."

"Spoznajte me, vi, ki vas ne poznate," je nadaljevala Favsta s čedalje ognjevitim glasom, "in čujte moje sanje!... Znaajte, da sem tista, katero so škofje in kardinali na tajnem zboru izvolili za voditeljico, ki naj povede Cerkev na višek njenih usod! Znaajte, da se moja duša ni ustrašila tega v poglavnega načrta. Vladarji so se potezali za mojo naklonjenost, toda odgovarjala sem, da hočem biti —"

Obmolnila je, pritisnila si roko na čelo in zamrmrala sama pri sebi:

"Je li mogoče, da me je skitalec tako prevzel? Bože moj! Jaz, ki govorim s kralji kakor despotka, trepetem pred neznanim pustolovcem in mu ne morem mirno gledati v obraz!... Kaj sem mu povedala, nesrečnica? Kaj sem hotela reči!..."

Toda Pardallan jo je že razumel! Skrivnostna koprena, ki je ogrinjala Favsto, se je trgala na dvojce... Spo-

znanje ga je v pivem trenutku malone oslepilo...

"Oh!" je zamrmral, "tedaj je vendarle res! Vatikan v Parizu!... Prestol, ki sem ga videl, ni namenjen papežu... ampak papežinji!"

Papežinji!

Mraz ga je izpreletel... ženska!... Pred prestolom strašnega, nepomirliivega stakca Siksta V. je vstajala ženska in je gradila sama svoj prestol, da zavladala na njem s svojo vsemogočno krasoto!... Ta nezasišana domneva se je zdela Pardallanu tako blazna, da je srdito skomignil z rameni in skoro na glas zamrmral:

"Nemogoče..."

"Uganil je moje misel!" je rekla Favsta sama pri sebi. "Zdaj ni več drugega izhoda... Ali postane še to ubo moj sluga... ali pa ne sme živ od tod!..."

Presunjenost ni nikoli dolgo držala Pardallana. V pogledu, ki ga je uprl v čudno princeso, je bilo več radovednosti kakor strahu ali čiščenja.

"Gospa", je dejal, "ker ste mi že začeli odkrivati svoje misli, izvolite nadaljevati... Vidim, da ste prišli v Francijo z namenom, katerih sicer ne poznate, ki pa morajo biti ogromni..."

"Začetek ste videli", je odgovorila Favsta, ki se je med tem obvladala. "Henrik Valoški je pal na prvi udarec... Pobegnul je... Francoski prestol je izprazen... Kakšne so vaše misli o Henriku III., vitez de Pardallan?..."

"Moje misli, gospa?... Vse, kar mislim o njem, je to, da je zbežal, kakor sami pravite."

"Da... A morda imate kak vzrok, da ste mu vdani?... Odgovorite po pravici!"

(Nadaljevanje)

Med izseljenci v Berissu

Berisso! Kje pa je to? Tam pri La Plati je. Sicer pa je menda kaj malo Slovencev, ki za ta kraj ne bi vedeli, saj so premnogi tamkaj začeli iskati srečo v tej zemlji... z onim Mikotom iz Bele krajine vred, ki se je v pismu pohvalil domov, da vsak dan zasluži za "ene-ga konja" (tega ni povdal da za eiganskega. Ko so na njegovo pisanje pršli njegovi znanci za njim, se je "s tistimi konji tako spretno vozil, da ga niso mogli nikjer najti, ko so dolge mesece po širni deželi iskali dela..."

Če hočeš v Berisso, potem je najbolje da sedeš v Pulman. Iz Avellanede si v eni uri v La Plati, tam pa vzameš še omnibus št. 5 ali tramvaj 25 in si v 20 minutah v Berissu. Seveda, če ti njegovo veličanstvo tovarni vlak ne zapre poti, da moraš čakati cel četrt ure, kakor se je meni zgodilo... Lepo malomarno nam je pred nosom zaprl ograjo ču-vaj in nam pokazal hrbet in mate-pil, pa smo čakali. On in mi. Le s to razliko, da se je on smejal, mi smo se pa jezili.

Po zanemarjeni pokrajini ob u-metnem kanalu, ki okroža velike či-stilnice nafte, stoječo na pravem otoku, smo drveli dalje.

Kakor da stoji tam ob strani cer-kev z dvema veličastnima zvoniko-ma, nas je nekaj iz dalje pozdrav-ljalo... pa ni videti na vrhu križa. Kaj da je to, sem poizvedoval. Če je cerkev? "Toda molijo v njej ta črnega", tako sem izvedel.

In so mi povedali še naprej, da v

Berissu "ta beloga boga" še komaj znežnar in gospod kaj molita... In še njima se bo cerkev podrla.

Berisso je mesto, ki ima kakih 20 tisoč ljudi. Ker ima z morjem ravo zvezo, pridejo tja še dosti veli-ke tovarne ladje in tako se je mo-gla naseliti tam močna industrija. Prebivalstvo so lo delavci iz vseh narodov in ljudstev. Tam je prišlo vse skupaj, "ne le ono kar je Noe v barko vzel, ampak tudi tisto, kar je zunaj ostalo", tako so mi poveda-li. Poljaki, Lituaneci, Ukrajinci, Slo-vaki, Hrvatje, Bolgari, Grki, Italija-ni, Španci, Portugaleci, Baski, Irci... vsa na svetu je tam in kajpada tudi Slovenci: Od Soče in Mure in tudi od Kolpe.

Največ so zaposleni v velikih me-sničah, kjer je včasih dela noč in dan, drugič pa spet dajo počitnice, da ljudje žalostno čakajo boljše letine. Plačajo po 65 centavov na uro.

Naši ljudje tam niso brez organi-zacije. Nekateri so člani Jugoslov. podpornega društva, ki ima sedež v bližnji Ensenadi. Nekateri pa so tu-di domobranci. Slovenskega društva ni. Bila je nekoč naša kolonija tam večja in tudi živahnejša, posebno tedaj ko je tam živel kot organist naš rojak Gomišček, sodaj vodja vzgojevališča Lipe. V tistem času je celo obstojal slovenski pevski zbor, ki je sodeloval posebno tedaj, ko je bil tam misijon, ki ga je imel za na-še ljudi p. Ruškovič.

"Kaj pa v cerkev, ali še kaj gre-ste, kristjani božji?", tako sem tudi zastavil vprašanje.

"Ej, tako je, veste, gospod nune, malo smo še kristjani, malo. Čeli? To je zares težka stvar. Če grem v cerkev, saj se mi vse naokoli sme-je. Je čisto drugače kot doma. Tam smo šli vsi, tukaj ne gre nihče. In tako se človek navadi tudi na to. Ne rečem, da ne pride včasih človeku tudi misel na večnost, posebno, ka-

dar smrt tik mimo človeka gre — pa kaj hočemo, ko je pa borba za življenje taka, da človeku nič časa ne pusti, smrt in večnost se pa približuje vseeno, če misliš nanjo ali ne. Otroke pač krstimo, v cerkvi so poročimo — in čez gospoda zabav-ljamo, da je drag — ne smete za-meriti, če vam kar tako povem — tu-le sosodje, Kalabrezi, tamle Ga-žegi, tamle... kaj vem kaj so, oni niti sami tega niso storili. Najslabši le nismo..."

Eh no ja kaj bi si jezike kazali! Marsikaj je na svetu narobe. Pa je le naloga nas vseh, da delamo na pravo nazaj. Ne bom vas jaz sodil in

ne obesil. Vem, da je od polne mize lahko pridigati o duši in večnosti. Kdor je lačen in ne ve kaj bo jutri z njim, ima pa druge skrbi, ki ga še bolj v živo zadavajo. Res je pa tudi to, da prazen trebuh in raztr-gane hlače ne ovirajo večnosti in vere in Boga... Pa kaj bi, tako sem razsodil nazadnje iz vsoga, kar smo uganili: Kampava se imenuje neka zel tam doma, ki je vsa zamotana z bočicami, pa smo bodečo zunanost previdno odložili in je ostalo okus-no jedro. To je podoba nešteti-h naših ljudi, ki so v srečo še vedno to kar so bili doma, čeprav je na zunaj marsikaj drugače. H. J.

RESTAURANT "KRONA"

337 - Calle TUCUMAN - 337

BUENOS AIRES

Največji slovenski restaurant v centru. — Krasni prostori. — Zelo pripravno za svatbe ali bankete. Cene zmerno. — Prenočišča samo 70 cts. — Vsak večer svira prvovrstna godba.

Se priporočata lastnika:

TEMLIN & GOMBOC.

Krojačnica

MOZETIČ

Nudi cenj. rojakom veliko izbero vsakovrstnega blaga za poletne obleke, kakor tudi perila in vseh drugih moških potrebščin.

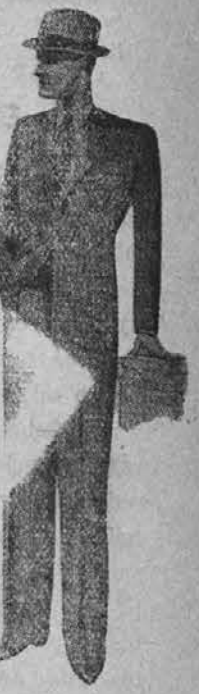
SLAMNIKI

so na prodaj po cenah kakor jih ne dobite nikjer.

Prepričajte se!

Sebastijan Mozetič

BUENOS AIRES
5019 - OSORIO - 5025
(PATERNAL)

Veliki zavod

"RAMOS MEJIA" VENEREAS

ZDRAVNIKI SPECIJALISTI

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje. SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914) KOŽA: Kronični izpahi, mozoljčki. Izpa-danje las. Ultravioletni žarki. ZLATO ZILLO: zdravimo brez operacije in bolečin. SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Ciccarelliju. ŽIVČNE BOLEZNI: Nevračenja, izguba spomina in šibkost. REVMATIZEM: kila, naduha, gota. Šib-kost srca zdravimo po modernem nem-skem načinu. PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča. ŽELODEC: upadel, razširjen, kislina, tež-ka prebava, bruhanje, rane. GREVA: colitis, razširjenje, kronična za-pekla. GRLO, NOS, UŠESA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin.

Popolno ozdravljenje \$ 30.—

Plačevanje po \$ 5.— na teden.

Naš zavod s svojimi modernimi naprava-mi in z izvrstnimi SPECIJALISTI je edin te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in me-sečno plačevanje.

Plaza Once Rivadavia 3070

Od 9—21 ob nedeljah od 8—12

CARIČIN LJUBLJENEC

Zgodovinski roman

Nadaljevanje 20

Olga je čutila, kako ji srce bur-no bije.

Knez je že hotel sam odgrniti za-vese. Olga pa je že videla škandal, dvoboj, krvoprelitje, ko ji je nena-doma došla pomoč po njenem otro-ku.

Ta se je probudil ter zajokal v svoji zibelki.

"Ali sem ga morda jaz prebudil", vpraša knez.

Olga je bila rešena. Sedaj je bila ona gospodarica situacije. Globoko vzdihne.

"Prisiljena sem vas, malo kazno-vati!" mu reče ona smejoč. "Morate se z menoj vsteti k zibelki."

Knez se nakloni, prinese stola in oba sedeta.

"Sedaj pa počakajte", reče Olga gledajoč skrinjico, ki jo je držala v roki. "Ali so v njej biseri, briljanti, rubini?"

"Ne, draga moja. V njej so samo zarjaveli ključji!"

"Zrjaveli ključji?" ponovi Olga. "Radi teh ključev ste se vrnili s tako važne sejo?"

"S temi ključji so lahko odpre je-ča, v kateri leži že deset let nesre-čnež!"

Olga se prestrašeno zdrzne.

"Toda kje je ta pekel?", vpraša ona.

"Ti ključji odpirajo trdnjavo Schlösselburg, v kateri se nahaja Ivan Antonovič, ki se je nekoč okli-cal za ruskega carja. Ta je najne-varnejši Katarinin nasprotnik."

"Toda zakaj so vam ravno danes

izročili te ključje? Pri kom so bili do sedaj?"

"Do sedaj jih je varoval Gregor Orlov," odvrne knez Daškov. "Cesa-rica mu je izročila te ključje v znak največjega zaupanja. Oni namreč, ki ima te ključje, lahko zaprtega ce-sarja vsak čas osvobodí."

Dobro je bilo, da je bil knez s hrbtom obrnjen proti postelji, ker bi bil drugače opazil, kako so oži-vel zastori nad posteljo. Med zas-tori so pokaže za trenutek blede Mirovičev obraz.

"Ko je Orlov odšel na vojsko pro-ti Tatarom, je pozabil izročiti te ključje. Ker pa so se zadnji čas širi-li glasovi, da se kuje proti Katarini neka zrota, ki ima kot svoj cilj, da zruši carico in postavi za carja Ivana Antonoviča, je sklicala Katarina dnašnji cesarski svet. Svetova-li smo ji, da pošlje v Orlovo stano-vanje komisijo, ki naj poišče te ključje."

To je bilo storjeno, nakar je ca-rica meni izročila ključje v varstvo. Nocoj jih ti dobro spravi, jutri pa jih bom dal zazidati v moji sobi."

"Vrnite se mirno na sejo, knez. Skrbno bom varovala to skrinjico. Recite carici, da si bom pustila prej izrgati sree iz grudi, kakor pa od-vzeti te ključje!"

Knez jo poljubi na čelo in hoče oditi.

"Kaj je bilo to", vpraša ostro. "Zdelo se mi je, da sem za zastori za gledal lice nekega moškega."

"Za zastori?", zajecelja Olga. "Za-klinjam vam se knez, da sto se pre-varili."

"Nisem mislil zastore okoli poste-lje, nego na balkonskih vratih. Za-

zdelo se mi je, kakor da sem videl na balkonu neki obraz."

"Olga je stala kakor okamenela. Drhte se jo naslonila na držaj zi-belke, ko je Daškov odšel na bal-kon."

Lepa žena je preživela strašno mi-nuto. Trepetala je pred misljo, da bo mož odkril lestvo.

Knez se vrne.

"Nikogar ni!", reče. "Prevaril sem se! Sedaj pa ne smem več izgublje-ti časa. Spi sladko in varuj mi skri-njico!" Nato knez odide.

Olga hiti k zastoram, jih raz-grne in se močno prestraši, ko zagleda obraz svojega ljubčka. Bil je blede kakor smrt, oči so mu gore-le in bile naravnost uprte na skri-njico, ki jo je kneginja držala v roki.

"Olga!" reče on zamolklo, "sedaj je prišel čas, da mi dokažeš svojo ljubezen! Daj mi ključje, da osvo-bodim svojega carja!"

"Ti nazivaš jetnika svojim car-jem?" prestrašeno vzklikne Olga. "Mirovič, jaz slutim nekaj grozne-ga, dragi, ta misel mi bo zmešala pamet! Ti si tudi takrat zahteval od mene, da ti preskrbim načrte trdnja-ve. Toda ne, to ne more biti! Pri-seži mi, da nisi zarotnik, Mirovič! Ljubljeni! Kaj ne, ti ne nameravaš vreči Katarino s prestola? Daj mi zo-pet moj duševni mir!"

"Ničesar ti ne bom rekel! Pra-vim ti samo, da mi izročiš skrinjico! Daj mi ključje in ti si mi rešila živ-ljenje!"

Grobna tišina je vladala v sobi. Slišalo se je samo pravilno dhanje otroka v zibelki. Kneginja Olga je srepim pogledom opazovala obraz

svojega ljubčka, ki je bil od razbur-jenja popolnoma blede. Sedaj je ve-dela, da je Mirovič nevaren zarot-nik.

"Torej vendar!" izpregovori ona in sune z obema rokama Miroviča od sebe. "Ti hočeš carico ubiti? Na-meravaš jo vreči s prestola, pred menoj pa si se delal, kakor da si njen prijatelj? Oh, Mirovič, sedaj je vse končano, ker kakor ti njo so-vražiš, tako sem jaz vedno priprav-ljena da žrtvujem za njo svoje živ-ljenje!"

"Toda jaz bom pozabila, kar si dejal," mehko nadaljuje Olga. "Ti veš, kako te nežno ljubim. Radi te-be sem se udala grehu. Ali niso vse moje žrtve toliko vredne, da tudi ti nekaj žrtvuješ? Odreči se svojim nameram!"

"Doprinesel ti bom vsako žrtev," tiho izpregovori Mirovič. "toda svo-je besede ne morem pogaziti! Ne morem izdati svojih tovarišev in jih izročiti v roke krvožejne Katarine! Vse bom storil za tebe Olga, toda velika sveta stvar osvobođenja Ru-sije se mora izvršiti! Dnevi Katarin-inega carjevanja so šteti."

"Mirovič!" vzklikne Olga in se epoteče proti zibelki, "glej, tukaj le-ži najin otrok, pri njegovem življe-nju te zaklinjam odnehaj od svo-jih strašnih naklepov!"

"Nikoli!" se zamolklo zasliši iz ustne mladega zrotnika.

Lepi obraz kneginje se spači. Po-gleda ga in iz njenih oči je odsevala globoka mrznja.

"Ti nočeš meni izpolniti mojo to-plo prošnjo?" je kričala kneginja Daškova. "Mene in otroka žrtvu-ješ svojim črnim naklepom? Ha, po-

tem me nikoli nisi ljubil, potem si me vedno le varal!"

"Olga, ne govori tako!" reče tiho Mirovič. "Vedno sem te iskreno lju-bil. Bog mi je pričla da te nisem ni-koli goljufal. So pa svete naolgo, kj jih človek mora izvršiti! Pa tudi ti, Olga bi me morala prezirati, ako bi sedaj izdal svoje tovariše!"

"Jaz te preziram, ker si se zarotil proti carici, ki je meni in Tebi sto-rila toliko dobrega!"

"Moje življenje leži v tvoji roki!" zakliče Mirovič. "Izdaj me tvoji ca-rici. Naj me da še nocoj zapreti!"

"Tebe naj izdam?" je preplašeno zašepetala mlada žena.

"Da te izročim krvniku? — Oh, moj Bog, kaj naj storim? — Katarini preti strašna nevarnost a ena moja beseda jo lahko reši. Toda, ali naj izdam očeta mojega otroka?"

"Oh, moj Bog, znorela bom!"

"Olga!" reče lokavo Mirovič, "prepričan sem, da je tvoja ljube-zna močnejša kakor pa tvoja zves-toba napram Katarini. O tem sem trdno prepričan, pa bom vzel zato ključje tudi brez tvoje volje, skrinji-ca je moja!"

Olga zakriči. Mirovič je naglo po-grabil skrinjico. Držal jo je trdno v svoji levi roki, medtem ko se je z desnico branil.

"Razbojnik!" je kričala Olga. "Lopov, vrni mi skrinjico!"

"Dokler sem živ, je ne dam več iz svoje roke!" reče zamolklo Miro-vič in se umika proti balkonskim vratom. "Ti ključji bodo odločili o živ-ljenju in smrti dvajsetorice naj-boljših mož v Rusiji! Odločila bo, da-li bo naposled prišel na prestol

Rusija i Mala antanta

V sredo je na kratko poročalo časopisje da je čehoslovaški zunanji minister odpoklican poslan. Jana Šeba pri romunski vladi, ker se ima z njim pomeniti o raznih važnih stvarih ter bo najbrže imenovan na drugo odgovornejše mesto.

Jan Šeba nas predvsem zanima zato, ker je nedavno spisal obsežno knjigo „Rusija in Mala antanta v svetovni politiki“, ki bi jo morali vsi slovanski politiki prečitat, ker bi se brezdvoma marsičesa naučili. Škoda, da ni slovenskega prevoda, da bi se mogle tudi širše plasti ljudstva s tem seznaniti.

Jan Šeba je eden tistih, ki ga je svetovna vojna, kot mnoge druge, pognala v politični vrtnice. Bil je hitro po vojni konzul v Trstu, Hamburgu in potem poslanik v Belgradu, sedaj pa v Bukarešti.

Jan Šeba je v svoji knjigi lepo prikazal boj Čehoslovakov in Jugoslovancev pred vojno ki ga današnja Mala antanta samo nadaljuje. Ne gre se predvsem za ohr-

nitev kaknega režima ali stranke, temveč za narodni obstoj in borbo proti tuji ekspanziji. To je pravi glas zapadnih Slovanov, ki pa se ne sliši dovolj jasno iz evropskega šundra.

Poslanik Jan Šeba je zbral ogromno dokazov, da je mogel razčleniti in označiti vse sile, ki proti naši volji odločajo našo usodo. Prikazal je v jedru nemško politiko od železnega Bismarka pa do Hitlerja, poglavje, ki se začneja pri berlinskem kongresu in se potem dramatično razvije v svetovno vojno.

Mismark je dejal, da se s svojo pangermansko politiko ne misli ustaviti na Dunaju, temveč da hoče raztegniti oblast tja do Trsta. S tega vidika je treba še danes proučati problem nemško-italijanske zveze in geopolitični položaj slovenske zemlje, ki je kakor klin zabita med dve fašistični volesili in na račun katere fašistična ekspanzija od obeh strani goji neusahljo upanje...

Šeba obširno piše o ruski politiki, ki da je svoj čas Srbe sama pognala v roke Germanov, ki so hote-

RAZNO

KOLIKO ČASOPISNEGA PAPIRJA PORABI SVET

Nek angloški strokovni list je objavil te številke: V Angliji porabijo letno 26 kg časopisnega papirja za osebo, v Ameriki 22 kg, v Avstraliji 12, na Holandskem 11, v Franciji 9 Skandinaviji 8, v Nemčiji 3,25 kg. V sovjetski Rusiji pride na človeka letno 1 kg časnikov S temi številkami seve še ni rečeno, da v teh državah tudi največ berejo.

BOLEZEN NAŠE DOBE

Statistika kaže, da srčne in boleznili žil v zadnjih letih naraščajo, do čim je prejšnje čase imela jetika prvo mesto. Mir, počitek in razve-

li, da naj bo (če že ne zaveznik) vsaj pokoren vazal Dunaju in Berlinu. Prikazal pa je tudi, kako se je Nemčija vsidrala v Rusijo, kako je pričelo med rusko množico tleti, kako so skrite ljudske sile udarile na dan.

Pa tudi sedaj, ko je oholi nemški imperij premagan, ni ugasnila Bismarkova osvobodilna ideja po tuji zemlji. Hitler v vsakem govoru to ponavlja. Odtod jasno sledi, kam naj se naslonijo narodi, ki jim Rusija ničesar slabega ne želi.

Iz Šebove knjige pa se še nekaj drugega s pridom naučimo namreč, da se ničesar na svetu ne spreminja čez noč. Lahko se spreminjajo oblike, ne pa tako načelni smotri. Od nemškega in italijanskega fašizma proti Slovanom še vedno velika novarnost. Zato je potrebno, da se naslonimo tesno drug ob drugega ter da branimo naše demokratično stališče tudi z orožjem, če je treba, ker bomo s tem branili svoj dom, svojo zemljo.

J. K.

drilo so najboljša lečila za te bolezni. Največ pažnje pa je treba posvetiti tudi pravilni prehrani. Prof. Daring pravi: Mlečni dnevi, dnevi mlečnega riža ali zdravljenjo z mlekom ima priznano najboljši učinek pri srčnih in žilnih boleznih. So pa ljudje, ki menijo, da mleka ne morejo prenesti. Proti temu pomaga počasno uživanje mleka. Pričeti je treba z zelo majhnimi količinami mrzlega ali toplega mleka, pa je treba paziti tudi na to, da jemljemo mleko v raznih oblikah, n. pr. v kakau, mlečnih jedeh, kot jogurt, kislomleko itd.

ZA OKREVAJOČE IN OTROKE, KI HITRO RASTEJO

Raztopi počasi v kozici na ognju 30 dkg presnega masla in 15 kock sladkorja, da se segreje, vendar zavreti ne sme. Ko je sladkor popolnoma raztopljen, dodaj 1/2 kg evetličnega medu, 12 dkg finega kakava in 2 rumenjaka. Segreje to na milom ognju, a mešaj neprestano. Potem zlij v porcelanasto posodo, da se ohladi. Napojni z maso manjše kompotne kozarce, ki jih zaveži kakor marmelado s celofantnim papirjem in ji himel na hladu. Hraniš jih lahko cel mesec ali še več. Za okrevanje ali otroke razmešaj po enkrat ali dvakrat dnevno 1-2 žlici tega krepila, in hitro si bodo opomogli

Restaurant "Osorio"

Edino slovensko zbirališče

Lepi prostori, pripravno za svadbe - Vsako nedeljo ples

CENE ZMEINE — Prenočišče po 70 cent.

Se priporoča lastnik

Emilio Živec

OSORIO 5085 PATERNAL

POZOR ROJAKI!

NA PATERNALU se prodajo do- broidoča restavracija.

Poizve se: OSORIO 5085.

Ne zamudite te ugodne prilike!

EXPRESO "GORIZIA"

Najstarejše prevozno podjetje za mesto in na vse strani de- žele. Zmerne cene in solidna postrežba

FRANC LOJK

Calle VILLAROEEL 1476

Višina Dorrego 900

U. T. 54 Darwin 5172 in 2094

Ruska klinika za vse bolezni

Za venerične bolezni, spolne bo- lezni, bolezni krvi, splošno slabost razpolaga klinika s posebnim kon- zultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznane specialista za navedene bolezni

Dra. A. IZAGUIRRE-a.

Razpolaga z 10 specializiranimi zdravniki za razne bolezni

Ženske se sprejemajo v posebnih prostorih s posebnim vhodom in postrežene po gospej Dr. Matildi Krasting, katera se je diplomirala v Rusiji, v Parizu in Buenos Af- resu. — Imamo zdravnike specia- liste za vse vrste bolezni. — Žarki X, laboratorij, Električno zdrav- ljenje.

Za bolnike iz notranjosti imamo rezervirane sobe (kakor za ženske, tako tudi za moške) s posteljami. Cena od 1 \$ dalje dnevno. Dajemo nasvete pismenim potom, za mali honorar.

Zdravniški pregled za vsako- vrstne bolezni \$ 3.—

Ordiniramo: od 9—12 in 15—21

V needljah in praznikih od 9—12.

GOVORI SE SLOVENSKI

SUIPACHA 28

Ako hočete biti zdravljeni od odgovornega zdravnika

zatecite se k

Dr. A. GODEL

Specijalisti za sigurno in hitro zdrav ljenje —

AKUTNE, KRONICNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE PO FRANCOSKIH IN NEMSKIH NAČINIH

Krone in kožne bolezni

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specija lcti za pljučne, srčne, živ

reumatične bolezni

ŽARKI X — DIATERMIA — ANALIZE

Sprejema se od 9. do 12 in od 15 do 21.

GOVORI SE SLOVENSKO

CALLE CANGALLO 1542

oni, ki ima za to pravico, ki že de- set let vzdihuje v zaporu!"

Razdražena Olga navali na Mi- roviča. Nastane ogorčena borba.

Mlada žena se je preokovala v le- vinjo. Z desno roko je zgrabila vrat svojega ljubljene, z levo pa je zgrabila skrinjico.

"Ti si oče mojega otroka!" je sto- kala. "Ti si oni, katerega sem ljubi- la, za katerega sem se žrtvovala! — Zadržila te bom z otrokom! — Lo- pov! — Ključee, daj ključee! — klicala bom na pomoč."

"Ali si znorela?" — se je branil Mirovič. "Ključev ti ne dam."

"Spomni se otroka! Ha, nočeš me pustiti? — Hočeš me zadušiti? — Potem se morm braniti s silo."

Sune jo od sebe — in v tem tren- tutku je ležala kneginja v globoki nezavesti na tleh.

Nekaj trenutkov pozneje se je spušéal Mirovič po lestvi z balkona, kševito je držal v roki skrinjico s ključi. Še enkrat se je ozrl na okna, za katerimi je bila ona, ki mu je bila najdražje bitje na svetu. Dospevši na tla izgine na ulici.

Mirovič ni opazil, da je za veli- kim neslanjačem na balkonu stal neki človek. Bil je to človek z veliko sivo brado, ki je z zadovoljstvom za- sledoval vsako kretajo Miroviča in Olge skozi balkonska vrata.

23. POGlavJE

Ugrabljenje otroka

Nekoliko minut je minilo, a niti v sobi, niti na balkonu se ni ničesar zgodilo.

V sobi je ležala na tleh oncesveče- na kneginja Daškova. Oblaki so se zgubili in zopet se prikaže mesec, ki

vrže svoje blede žarke v spalnico.

Za naslanjačem na balkonu se ne- kaj promakne. Pojavi se starčkova koščena roka. Bradata glava se po- časi dvigne. Na balkonu se vzravna stari Aron Katz.

Počasi se priplazi do vrat, jih tiho odpre in stopi v sobo. Njegova hčer- ka je še vedno ležala v nezavesti.

Kakor senca, se plazi tiho starec do zibelke. Za hip je postal pred njo, potem se pa odloči in vzame o- troka v naročje.

"Moj vnucek!" — je šepetal star- rec. Iz žepa potegne robec in zavje v njega otroka. Nato se zopet požuri k balkonu.

Brzo se spusti z otrokom z balko- na in že beži z njim po ulicah.

V spalnici, v kateri je ležala kne- ginja Daškova v nezavesti, udari ura dve.

Nekdo potrka na vrata. Sliši se ponižen glas:

"Odprite, Visokost, jaz sem — do- jilja. Sedaj je ura dve!"

Olga se zdrzno in dvigne glavo.

Dojilja še enkrat zakliče. Ponovno potrka nato še močneje.

Olga se dvigne. — Dolgo je po- trebovala, preden se je spomnila, kaj se je zgodilo. — Ključee — Miro- vič?

"Visokost — kneginja!" jo je kli- čala pred vrati prestrašena doji- lja. "Prosim, odprite. — Jaz sem dojilja. Jezus, Marija menda se ni zgodila nesreča!"

Olga vzkrikne. Sedaj je spoznala, kako nesrečna je nočjo postala!

"Ključee!" je mrmrala Olga. — Ka- terina — carica, ni več varna na prestolu. Kneginja se zgrudi med jokom na stol. Kaj naj stori? Ali

ni njena dolžnost, da takoj obvesti carico?

"Takoj moram oditi v zimsko pa- lačo!", je nadaljevala svoj obupni samogovor. "Vse moram priznati. Vse. Tudi moje sramoto. Sedaj se bo zvedelo, da je bil Mirovič v mo- jji spalnici."

"Toda jaz ne morem. Ne morem postati njegova morilka. Jaz sem ga vendar ljubila!"

"Visokost!"

"Takoj," roče Olga. "Počakajte samo trenotek. Evo me! Mislim, da sem zelo bolna!"

Olga odpre vrata in dojilja stopi v sobo.

"Ljubi Bog, kako pa izgledate?" vzklikne dojilja. "Pojdite v poste- ljo, poklicala bom zdravnika!"

"Ne potrebujem zdravnika!" od- govori Olga. "Meni ne more nihče pomagati. Legla bom. Ti pa se po- brigaj za otroka. Sladki moj otrok. Ta mi je sedaj še edini na svetu. Moj Bog ohrani mi otroka!"

Šla je k zibelki, pogleda v njo in obupno vzkrikne.

"Otrok!" zakriči Olga, kakor brez pameti. "Otrok! — kje je moj o- trok? — Posveti mi, kje je? — U- grabili so mi otroka!"

Olga se zgrudi na kolena, njme roke pa se oprimejo držala zibelke.

Dojilja pohiti prestrašeno k zibel- ki. Bila je prazna.

"Ugrabili so mi otroka!" je obu- pno kričala nesrečna mati. "Ha, vem kdo mi ga je ukradel. Vem, kdo mi je pržadejal ta udarec. Prokleti razbojnik. Jaz sem kriva, samo jaz. — Prokleti razbojnik. Jaz sem kri- va, samo jaz."

— Naj bom prokleta. Moj Bog,

kako grozno si me kaznoval!"

Olga se zgrudi na zibelko. Doji- lja si ni znala pomagati in jo je sa- mo prestrašeno gledala.

Tedaj pa naenkrat kneginja skoči po koncu. Iz njenih oči je gorel pla- men norosti. Obraz se ji je popol- noma izpremenil. Od bolečine po- pačene poteze obraza so bile iste ka- kor pri norcu.

"Ven!" zakriči nad dojiljo. "Ven ker hočem biti sama."

Dojilja gre preplašeno proti vra- tom.

"No potrebujem te več. Otroka ni več tu. Še danes boš odšla iz Pe- trograda. Toda varuj se, da izgovoriš četudi eno samo besedo o tem kar se je tukaj zgodilo!"

"Možala bom Visokost!" odgo- vori drhte mlada žena.

"Služila si mi zvesto", nadaljuje Olga, "zato te bom nagradila."

Ukaže ji prinesiti svetiljko, nakar napiše Olga na kos papirja nekoliko besed in se nato podpiše.

Poznaš-li posestvo Uličeevo? Je samo nekoliko ur oddaljeno od Pe- trograda."

"Poznam ga zelo dobro. Leži ta- koj poleg mojega rojstnega kraja. Zelo lepo posestvo."

"Toraj ti zelo ugaja?" Povrni se torej domov. Reci svojemu možu kneginja Olga Daškova mi je poklo- nila za mojo zvesto službo to pose- stvo!"

Dojilja se opoteče od preseneče- nja. Gledala je kneginjo, kakor da je izgubila pamet.

"Kaj še želiš? — Ali ti je prema- lo? — Nočem te več videti. — Pla- čala sem ti in stvar je v redu."

Dojilja se prekriža, skrije drago-

comi spis v nedra, zaželi kneginji, da brzo ozdravi in odide.

Ko je ostala kneginja sama v spalnici, se zgrudi na posteljo in za- kopa obraz v blazine. Dolgo je pla- kala, naposled pa odločno vstane.

Vzame svilen ogrinjač, vrže ga preko svojih ramen in odide hitro iz sobe. Ko je prišla na ulico, se ogla- da in še enkrat pogleda na palačo, v kateri je bila toliko let gospo- darica. Vedela je, da dolgo ne bo videla te palače. Mogoče nikoli več!

Olga je vedela, da se tajna po- svetovanja ne vršijo v velikih dvo- ranah, temveč v privatnih cesarič- nih sobah. Zato je usmerila svoje korake proti zimski palači. Ko je prišla pred vrata, stopi pred njo službujoči častnik. Takoj je spoz- nal kneginjo in jo spoštljivo poz- dravi. Edino se je začudil radi nje- ne bledosti in njene nikakor ne dvorne obleke.

"Je-li Njeno Veličanstvo še pri seji?" ga hitro vpraša.

"Da, Visokost", odgovori častnik. "Ali naj sporočim njegovu Visoko- sti knezu, da želite z njim govoriti?"

"Ne!" odgovori Olga. "Odsla bom sama!"

Častnik jo vedel, da ima knegi- nja prost vstop pri cesarici, kadar- koli želi. Zato pozdravi in jo pusti naprej.

Vsobi pred posvetovalno dvora- no, kjer se je vršila seja, se je na- hajala straža pod vodstvom major- ja.

Ko je kneginja Daškova stopila v sobo, vstane major in ji reče vljud- no, toda odločno:

(Nadaljevanje)